

Školní vzdělávací program pro obor vzdělání Podnikání

Identifikační údaje

Název školy:

Střední odborná škola automobilní, informatiky a Gymnázium

Adresa:

Weilova 1270/4, Praha 10 - Hostivař, 102 00

Zřizovatel:

Hlavní město Praha

Název ŠVP:

Podnikání

Kód a název oboru:

64-41-L/ 51 Podnikání

Stupeň vzdělání:

střední vzdělání s maturitní zkouškou

kvalifikační úroveň EQF 4

Délka studia:

2 roky

Forma studia:

Denní nástavbové studium

Další kontakty:

<http://www.skolahostivar.cz>

tel. ústředna: 242 456 100

Datum platnosti:

1. 9. 2025 počínaje 1. ročníkem

Čj.: SSAIP10 01962/2025

Jméno ředitele:

Ing. Milan Vorel

Podpis ředitele:

Datum projednání ve školské radě: 24.6.2025

Datum projednání v pedagogické radě: 22.4.2025

Obsah

OBSAH.....	3
PROFIL ABSOLVENTA ŠVP.....	4
UPLATNĚNÍ ABSOLVENTA	4
KLÍČOVÉ KOMPETENCE	4
ODBORNÉ KOMPETENCE	6
VAZBA KURIKULA ODBORNÉHO VZDĚLÁVÁNÍ NA NÁRODNÍ SOUSTAVU KVALIFIKACÍ (NSK).....	7
ZPŮSOB UKONČENÍ VZDĚLÁVÁNÍ, DOSAŽENÝ STUPEŇ VZDĚLÁNÍ	7
CHARAKTERISTIKA ŠKOLNÍHO VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU.....	7
DĚLKA A FORMA VZDĚLÁVÁNÍ	7
PODMÍNKY PRO PŘIJETÍ KE VZDĚLÁVÁNÍ.....	7
CELKOVÉ POJETÍ VZDĚLÁVÁNÍ.....	7
STĚŽEJNÍ METODY VÝUKY.....	7
ROZVOJ OBČANSKÝCH A ODBORNÝCH KLÍČOVÝCH KOMPETENCÍ.....	8
ODBORNÉ EXKURZE.....	8
TĚLOVÝCHOVNÉ KURZY A JINÉ AKTIVITY	8
HODNOCENÍ ŽÁKŮ	8
PERSONÁLNÍ A MATERIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ	9
VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI A ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH.....	9
ZAČLENĚNÍ PRŮŘEZOVÝCH TÉMAT DO VÝUKY.....	12
UČEBNÍ PLÁN	14
ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM VE SROVNÁNÍ S RVP – UČEBNÍ PLÁN	15
UČEBNÍ OSNOVA A ROZPIS UČIVA – ČESKÝ JAZYK A LITERATURA.....	17
UČEBNÍ OSNOVA A ROZPIS UČIVA – JAZYKOVÉ VZDĚLÁVÁNÍ.....	23
UČEBNÍ OSNOVA A ROZPIS UČIVA – ZÁKLADY SPOLEČENSKÝCH VĚD	26
UČEBNÍ OSNOVA A ROZPIS UČIVA – MATEMATIKA.....	31
UČEBNÍ OSNOVA A ROZPIS UČIVA – TĚLESNÁ VÝCHOVA	35
UČEBNÍ OSNOVA A ROZPIS UČIVA – INFORMATIKA	38
UČEBNÍ OSNOVA A ROZPIS UČIVA – EKONOMIKA.....	41
UČEBNÍ OSNOVA A ROZPIS UČIVA – PÍSEMNÁ A ÚSTNÍ KOMUNIKACE	46
UČEBNÍ OSNOVA A ROZPIS UČIVA – ÚČETNICTVÍ.....	47
UČEBNÍ OSNOVA A ROZPIS UČIVA – MARKETING A MANAGEMENT.....	51
UČEBNÍ OSNOVA A ROZPIS UČIVA – PRÁVO	54

Profil absolventa ŠVP

Název instituce:	Střední odborná škola automobilní, informatiky a
Gymnázium Zřizovatel:	Hlavní město Praha
Název ŠVP:	Podnikání
Kód a název oboru:	64–41–L/ 51 Podnikání

Uplatnění absolventa

Absolventi denního nástavbového studia Podnikání jsou připravováni pro zvládnutí podnikatelských aktivit v profesní oblasti, kterou dosáhli vyučením v oboru. Mohou založit a řídit vlastní firmu, nebo se uplatnit ve funkcích technickohospodářského charakteru, obchodních, marketingových či jiných činnostech. Kompetence žáků jsou rozvíjeny v oblasti administrativně-ekonomické, účetní, jazykové, společenskovedné, estetické, matematické, informačních a komunikačních technologií a navazují na již získané kompetence ve tříletých vzdělávacích programech. Absolventi získají kompetence potřebné pro založení a vedení firmy, základy účetnictví, znalosti z oblasti marketingu a elektronické komunikace s cílem kvalitního uplatnění v profesním i v občanském životě.

Klíčové kompetence

Kompetence k celoživotnímu učení

- ovládá různé techniky učení, vytváří si vhodný studijní režim a podmínky
- uplatňuje různé způsoby práce s textem, vyhledává a zpracovává informace
- s porozuměním poslouchá mluvené projevy a pořizuje si poznámky
- využívá ke svému učení různé informační zdroje
- sleduje a hodnotí pokrok při dosahování cílů svého učení
- zná možnosti dalšího vzdělávání

Kompetence k řešení problémů

- porozumí zadání úkolu, určí jádro problému, získá informace k řešení problému, navrhne způsob řešení problému, vyhodnotí a ověří správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky
- při řešení problémů uplatňuje různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace
- volí prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit
- při řešení problémů spolupracuje s jinými lidmi

Komunikativní kompetence

- vyjadřuje se přiměřeně k účelu jednání a komunikační situaci v projevu mluveném i psaném, vhodně se prezentuje
- formuluje své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně
- aktivně se účastní diskusí, formuluje a obhájí své názory a postoje
- zpracovává administrativní písemnosti, pracovní dokumenty i souvislé texty na běžná i odborná témata
- dodržuje jazykové a stylistické normy i odbornou terminologii
- písemně zaznamenává podstatné myšlenky a údaje z textů projevů jiných lidí
- vyjadřuje se a vystupuje v souladu se zásadami kultury projevu a chování
- dosahuje jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí a pro pracovní uplatnění dle potřeb a charakteru odborné kvalifikace
- chápe výhody znalosti cizích jazyků pro životní a pracovní uplatnění

Personální a sociální kompetence

- reálně posuzuje své fyzické a duševní možnosti
- stanovuje si cíle a priority podle svých osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek
- adekvátně reaguje na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímá kritiku i radu
- ověřuje si získané poznatky, kriticky zvažuje názory, postoje a jednání jiných lidí

- má odpovědný vztah ke svému zdraví, pečuje o svůj fyzický a duševní rozvoj
- adaptuje se na měnící se životní a pracovní podmínky, je připraven řešit své sociální i ekonomické záležitosti
- pracuje v týmu a podílí se na realizaci společných pracovních a jiných činností
- přijímá a zodpovědně plní pracovní úkoly
- podněcuje práci týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažuje návrhy druhých
- přispívá k tvorbě vstřícných mezilidských vztahů, předchází osobním konfliktům, nepodléhá předsudkům a stereotypům

Občanské kompetence a kulturní povědomí

- ve vlastním i veřejném zájmu jedná odpovědně, samostatně a iniciativně
- dodržuje zákony, respektuje práva a osobnost druhých lidí, vystupuje proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci
- jedná v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování, přispívá k uplatňování hodnot demokracie
- uvědomuje si vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, s aktivní tolerancí přistupuje k identitě druhých
- aktivně se zajímá o politické a společenské dění u nás i ve světě
- chápe význam životního prostředí pro člověka a jedná v duchu udržitelného rozvoje
- uznává hodnotu života, uvědomuje si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních
- uznává tradice a hodnoty svého národa, chápe minulost i současnost v evropském a světovém kontextu
- podporuje hodnoty místní a národní, evropské i světové kultury a má k nim vytvořen pozitivní vztah

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikání

- má odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti, a tedy i vzdělání
- má přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru, cílevědomě a zodpovědně rozhoduje o své profesní a vzdělávací dráze
- má reálnou představu o pracovních, platových a jiných podmínkách v oboru
- vhodně komunikuje se zaměstnavateli, prezentuje svůj odborný potenciál a své profesní cíle
- zná obecná práva a povinnosti zaměstnavatelů a pracovníků
- rozumí podstatě a principům podnikání, má představu o právních, ekonomických, administrativních, osobnostních a etických aspektech soukromého podnikání

Matematická a finanční gramotnost

- aplikovat matematické postupy a znalosti při řešení různých úkolů v běžných situacích včetně pracovních a pro další, zejména odborné vzdělávání;
- rozumět matematicky vyjádřeným informacím, umět interpretovat statistické a ekonomické údaje; – zvládat řešení svých sociálních i ekonomických záležitostí s ohledem na měnící se životní situace, být finančně gramotní;
- orientovat se v problematice peněz a cen, být schopni vést pracovní, rodinný i osobní rozpočet včetně správy finančních aktiv i závazků.

Digitální kompetence

- ovládá potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívá je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavuje a mění podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získává, posuzuje, spravuje, sdílí a sděluje data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volí efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- předchází situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví

i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jedná eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Odborné kompetence

- používá základní ekonomické pojmy
- odborně komunikuje, je schopen vést úřední jednání, vyjadřovat se v úřední korespondenci, vyhotovuje korespondenci v normalizované úpravě,
- vyhledává, posuzuje a využívá informace z různých médií, komunikuje pomocí elektronické pošty, ovládá práci s kancelářskou technikou
- ovládá klávesnici desetiprstovou hmatovou metodou v přiměřené přesnosti a rychlosti
- popíše sektory národního hospodářství ČR, orientuje se ve státní správě ČR a institucích Evropské unie
- sleduje a vyhodnocuje ekonomické dění v ČR, chápe fungování tržního mechanismu
- popíše bankovní soustavu ČR, má přehled o bankovních produktech, sleduje finanční trhy
- orientuje se v platné legislativě pro podnikatele
- ovládá postup při zakládání živnosti a obchodní společnosti
- je připraven na zvládání podnikatelských aktivit a řízení vlastní firmy
- zvládá základy podnikové ekonomiky a podnikání potřebné pro vedení živnosti a obchodní společnosti, tvorbu hospodářského výsledku a splnění daňových a odvodových povinností
- provádí hodnocení výsledků hospodaření firmy a přijímá rozhodnutí do budoucna
- dovede pořizovat a zpracovávat účetní doklady
- eviduje a účtuje hotovostní a bezhotovostní operace podniku
- vede daňovou evidenci podnikatele fyzické osoby
- zpracovává doklady související s pohybem majetku a závazků podniku
- provádí základní výpočty odpisů a využití kapacity dlouhodobého majetku
- provádí základní výpočty spojené s nákupem a skladováním zásob
- provádí mzdové výpočty a výpočty odvodů daňových záloh, sociálního a zdravotního pojištění
- vyplní daňová přiznání podnikatele fyzické osoby
- vede účetnictví, vytvoří účetní závěrku
- z účetních výkazů umí zjistit informace o struktuře majetku a jeho zdrojích, nákladech, výnosech a výsledku hospodaření
- vyplní daňová přiznání podnikatele právnické osoby
- orientuje se v problematice mzdového účetnictví
- orientuje se v soustavě daní a jejich správě, umí počítat daně
- vysvětlí význam uplatňování efektivní marketingové strategie, provádí marketingový výzkum, sběr a analýzu dat
- dovede pracovat v týmu, řídit menší kolektiv pracovníků, řešit problémové situace a korigovat své jednání se spolupracovníky a zákazníky
- je schopen vést jednání s obchodními partnery, včetně prezentace,
- zvládne prezentaci své firmy
- orientuje se v právním řádu ČR
- chápe specifika právních vztahů, je si vědom právních důsledků plynoucích z právních vztahů
- vysvětlí ústavní pořádek ČR
- orientuje se v legislativním procesu
- má přehled o právních normách
- orientuje se v nejdůležitějších odvětvích českého práva
- doplňuje si průběžně znalosti s ohledem na změny v praxi
- dovede pracovat podle principů udržitelného rozvoje

Vazba kurikula odborného vzdělávání na Národní soustavu kvalifikací (NSK)

Odborné kompetence absolventa v RVP pro tento obor vzdělání zohledňují rovněž požadavky trhu práce vycházející z NSK – ze standardů úplné profesní kvalifikace (dále jen ÚPK), popř. profesní kvalifikace (dále jen PK) a charakterizují požadované kompetence absolventa na výstupu. Lze jich dosahovat průběžně při postupném zvyšování znalostí a dovedností v průběhu vzdělávacího procesu, zejména při praktické přípravě s ohledem na kvalitu výsledků vzdělávání.

PK vztahující se k danému oboru vzdělání:

Název PK	Kód PK	EQF
Asistent/ka, sekretář/ka	62-008-M	4
Kontrolor kvality	62-003-M	4

V případě, že si bude škola vytvářet užší specializaci (zaměření) školního vzdělávacího programu (ŠVP) s ohledem na požadavky trhu práce v daném regionu, doporučujeme využívat profesní kvalifikace NSK z oblasti ekonomie. Přehled PK z této oblasti je k dispozici na:

<https://www.narodnikvalifikace.cz/vyber-kvalifikace/profesni-kvalifikace/skupiny-oboru-28/pouze-platne-ano/pouze-s-termíny-zkousek-ne/seradit-1v/ku-1-8>

Způsob ukončení vzdělávání, dosažený stupeň vzdělání

- dosažený stupeň vzdělání je střední vzdělání s maturitou
- dokladem o dosažení stupně vzdělání je vysvědčení o maturitní zkoušce
- konání maturitní zkoušky se řídí školským zákonem a příslušným prováděcím právním předpisem
- maturitní zkouška se skládá z části společné a profilové
- profilová část maturitní zkoušky obsahuje dvě ústní zkoušky a jednu praktickou zkoušku z vzdělávací oblasti odborného vzdělávání

Charakteristika školního vzdělávacího programu

Délka a forma vzdělávání

- dva roky v denní formě vzdělávání
- studijní obor lze realizovat též ve formě vzdělávání večerní, dálkové, kombinované nebo distanční, vzdělávání je nejvýše o 1 rok delší než vzdělávání v denní formě

Podmínky pro přijetí ke vzdělávání

- přijímání ke vzdělávání se řídí zákonem č. 561/2004 Sb. - § 83, dále § 16,20,63,70
- úspěšné ukončení tříletého učebního oboru zakončeného závěrečnou zkouškou
- splnění podmínek přijímacího řízení prokázáním vhodných schopností, vědomostí a zájmů
- splnění podmínek zdravotní způsobilosti uchazečů o vzdělávání v daném oboru vzdělání

Celkové pojetí vzdělávání

Cílem vzdělávání je naučit žáky potřebným teoretickým vědomostem a praktickým dovednostem potřebným pro orientaci v tržní ekonomice našeho typu, rozvinutí vlastních podnikatelských aktivit, získání správných občanských postojů, posílení morálních a etických hodnot.

Stěžejní metody výuky

- 1. ročník teoretická výuka – frontální a skupinová výuka samostatné vyhledávání informací v dostupné literatuře na internetu nebo v praxi a jejich zpracování, praktická cvičení, seminární práce
- 2. ročník teoretická výuka – frontální a skupinová výuka samostatné vyhledávání informací v dostupné literatuře na internetu nebo v praxi a jejich zpracování, praktická cvičení, seminární práce

Rozvoj občanských a odborných klíčových kompetencí

- teoretickou výukou ve škole
- besedami a exkurzemi
- praktickými cvičeními
- samostatnými odbornými činnostmi v jejich fiktivních firmách
- sportovními a vědomostními soutěži

Odborné exkurze

- 1. až 2. ročník – návštěvy institucí, kulturních akcí, výstav

Tělovýchovné kurzy a jiné aktivity

- 1. až 2. ročník – zahraniční výběrové letní a zimní zájezdy
- 1. až 2. ročník – celostátní, městské a školní přebory

Hodnocení žáků

Hodnocení žáků je nedílnou součástí výuky, plní funkci motivační a informační. Hodnocení vychází z Klasifikačního řádu školy. V teoretické výuce bude žák přezkoušen alespoň třikrát za pololetí, z toho pokud možno jedenkrát ústně. Každé pololetí se žákovi vydává vysvědčení. Hodnocení výsledků ve vzdělávání je na vysvědčení vyjádřeno klasifikací.

Vědomosti žáků jsou hodnoceny těmito klasifikačními stupni:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice, zákonitosti, uceleně, přesně a plně chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a praktické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů i zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něj projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný, výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a praktické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů i zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a praktických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb.

Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a praktických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a praktické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky a chyby a nedovede opravit ani s pomocí učitele.

Personální a materiální zabezpečení

Personálně je výuka zajištěna učiteli se základní předepsanou kvalifikací, která je pravidelně zvyšována v rámci školení.

Materiální zabezpečení teoretické výuky je zajištěno v sídle školy. Základem jsou tyto učebny:

- učebny vybavené zpětnými projektory a dataprojektory
- jazykové učebny
- počítačové učebny připojené na internet
- knihovna s internetovou studovnou
- tělocvična, hřiště

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků mimořádně nadaných

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Za žáky se speciálními vzdělávacími potřebami jsou považováni žáci, kteří k naplnění svých vzdělávacích možností nebo k uplatnění a užívání svých práv na vzdělávání na rovnoprávném základě s ostatními potřebují poskytnutí podpůrných opatření. Tito žáci mají právo na bezplatné poskytování podpůrných opatření. Podpůrná opatření realizuje škola a školské zařízení. Podpůrná opatření se podle organizační, pedagogické a finanční náročnosti člení do pěti stupňů. Podpůrná opatření prvního stupně lze uplatnit i bez doporučení školského poradenského zařízení a nemají normovanou finanční náročnost. Podpůrná opatření druhého až pátého stupně může škola nebo školské zařízení uplatnit pouze s doporučením školského poradenského zařízení (ŠPZ) a s informovaným souhlasem zletilého žáka nebo zákonného zástupce žáka.

Žákům poskytujeme skutečný individuální přístup v průběhu celého výchovně vzdělávacího procesu. Školu navštěvuje řada žáků s přiznanými podpůrnými opatřeními. Z těchto důvodů patří mezi vzdělávací priority ŠVP poskytování takového základního vzdělávání žákům se speciálními vzdělávacími potřebami a žákům nadaným a mimořádně nadaným, jehož obsah, formy a metody odpovídají jejich vzdělávacím potřebám a možnostem. Při zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných a mimořádně nadaných škola uplatňuje především inkluzivní přístup (začlenění) v různorodém kolektivu třídy. Inkluzivní přístup k zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných a mimořádně nadaných (obecně – žáků, kteří k naplnění svých vzdělávacích možností nebo k uplatnění a užívání svých práv na rovnoprávném základě s ostatními potřebují poskytnutí podpůrných opatření) spočívá především ve volbě vzdělávací strategie na základě stanovených podpůrných opatření jednotlivými vyučujícími v konkrétních třídních kolektivech (skupinách žáků), zvolené tak, aby umožnily plné individuální rozvíjení schopností žáků (s ohledem na jejich různé individuální možnosti, potřeby a odlišnosti).

V praxi se jedná o upřednostňování takových forem a metod práce, které pojmají různorodý kolektiv třídy jako mozaiku vzájemně doplňujících se kvalit, umožňujících vzájemnou inspiraci a učení s cílem dosahování osobního maxima každého člena třídního kolektivu.

Při důsledném uplatňování tohoto přístupu:

- nejsou žáci v procesu vyučování a učení na sobě nezávislí, ale vzájemně se v učebních situacích potřebují,
- uvědomují si svůj význam pro kolektiv a význam kolektivu pro sebe,
- věří, že ve spolupráci lze naplňovat osobní i společné cíle,

- vnímají odlišnost jako podmínku efektivní spolupráce.
- Z výčtu podpůrných opatření jsou stěžejními vzhledem ke vzdělávacímu obsahu následující opatření spočívající v:
 - úpravě organizace, obsahu, hodnocení, forem a metod vzdělávání a školských služeb
 - úpravě očekávaných výstupů vzdělávání v mezích stanovených rámcovými vzdělávacími programy a akreditovanými vzdělávacími programy

Zodpovědné osoby a jejich role v systému péče o žáky se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných a mimořádně nadaných

Školní poradenské pracoviště naší školy (ŠPP) je tvořeno výchovným poradcem, který zároveň koordinuje jeho činnost, dále školním metodikem prevence, školním speciálním pedagogem a externím školním psychologem, který na naší škole pracuje dle aktuální domluvy. Výchovný poradce a školní speciální pedagog jsou pedagogickými pracovníky, kteří jsou pověřeni spoluprací se školským poradenským zařízením.

Pedagogická intervence vzdělávání uzpůsobeného specifikům žáka s přiznanými podpůrnými opatřeními ve vyučovacích předmětech, v nichž je třeba zlepšit jeho výsledky učení, případně kompenzovat nedostatečnou domácí přípravu na výuku, je vymezena v Plánu pedagogické podpory (PLPP), což je závazný dokument napomáhající zajištění podpůrných opatření u žáka.

Podpůrná opatření nezbytné úpravy organizace, obsahu, metod, forem, hodnocení a podmínek vzdělávání a školských služeb, se člení do stupňů podle organizační a finanční náročnosti, odpovídají zdravotnímu stavu, kulturnímu prostředí nebo jiným životním podmínkám žáka a jsou vymezena v § 16 odst. 2 školského zákona. Pravidla a průběh tvorby, realizace a vyhodnocování PLPP žáka se speciálními vzdělávacími potřebami. Plán pedagogické podpory (PLPP) zpracovává škola pro žáka u prvního stupně podpůrných opatření, a to na základě potřeb úprav ve vzdělávání nebo zapojení do kolektivu. S PLPP je seznámen žák, zákonný zástupce žáka a všichni vyučující – seznámení potvrdí podpisem. Obsahuje popis obtíží žáka, stanovení cílů podpory a způsobů vyhodnocování naplňování plánu. PLPP škola vyhodnocuje nejpozději po 3 měsících od zahájení poskytování podpůrného opatření.

Podpůrná opatření prvního stupně uplatňuje škola i bez doporučení školského poradenského zařízení na základě plánu pedagogické podpory (PLPP). Tato podpůrná opatření prvního stupně kompenzují mírné obtíže ve vzdělávání žáka (např. specifické potřeby žáka krátkodobé povahy, ale mohou trvat i po celou dobu jejich vzdělávání).

PLPP sestavuje třídní učitel nebo učitel konkrétního vyučovacího předmětu za pomoci školního speciálního pedagoga nebo výchovného poradce. PLPP má písemnou podobu. Před jeho zpracováním budou probíhat rozhovory s jednotlivými vyučujícími, s cílem stanovení např. metod práce s žákem, způsobů kontroly osvojení znalostí a dovedností. Školní speciální pedagog nebo výchovný poradce stanoví termín přípravy PLPP a organizuje společné schůzky s rodiči, pedagogy, vedením školy i žákem samotným. Pro žáky s přiznanými podpůrnými opatřeními prvního stupně je ŠVP podkladem pro zpracování PLPP.

Podpůrná opatření druhého až pátého stupně uplatňuje škola pouze s doporučením školského poradenského zařízení (ŠPZ) a s informovaným souhlasem zletilého žáka nebo zákonného zástupce žáka.

Vyžadují-li to speciální vzdělávací potřeby žáka, zpracovává se Individuální vzdělávací program (IVP) na základě doporučení ŠPZ a žádosti zletilého žáka nebo zákonného zástupce žáka. Poradenský pracovník školy (jsou-li v doporučení PO vyššího stupně) podniká nezbytné kroky (s vědomím ředitele školy) počínaje jednáním se ŠPZ, s třídním učitelem, s učiteli předmětů a se žákem a/nebo se zákonným zástupcem žáka. Výsledkem je konkretizace podpůrných opatření doporučených ŠPZ, stanovení priorit vzdělávání a dalšího rozvoje žáka a určení předmětů, kde bude probíhat výuka podle IVP. Poradenský pracovník školy přitom používá § 3, § 4 a přílohu 1 část A vyhlášky č. 27/2016 Sb. (v příloze 2 je vzor IVP).

Vzdělávání žáků se zdravotním postižením a zdravotním znevýhodněním

Do skupiny žáků se zdravotním postižením řadíme žáky s tělesným, mentálním, zrakovým nebo sluchovým postižením, žáky s vadami řeči, žáky s autismem, vývojovými poruchami učení nebo chování a žáky se souběžným postižením více vadami. Zdravotním znevýhodněním se rozumí dlouhodobá nemoc, zdravotní oslabení nebo lehčí zdravotní poruchy vedoucí k poruchám učení a chování. Praktická část vyučování je uzpůsobena podle individuálních potřeb a možností žáka za použití vhodných kompenzačních pomůcek.

Vzdělávání žáků se sociálním znevýhodněním

Sociálním znevýhodněním se podle §16 odst. 4 školského zákona rozumí rodinné prostředí s nízkým sociálně kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy, nařízená ústavní výchova nebo uložená ochranná výchova, postavení azylanta a účastníka řízení o poskytnutí azylu.

Ve středním odborném vzdělávání se setkáváme s těmito žáky zejména v regionech s vysokou mírou nezaměstnanosti. Na druhé straně ne všichni žáci pocházející z rodiny s nižším sociálním postavením nebo z rodin imigrantů a azylantů vyžadují speciální přístup ve vzdělávání, neboť zvládají učivo a požadavky na ně kladené bez větších potíží. Vždy je třeba vycházet z konkrétní situace a vzdělávacích schopností a potřeb žáka. Zatímco u žáků s rizikovým chováním půjde především o volbu vhodných výchovných prostředků a úzkou spolupráci se školskými poradenskými zařízeními, sociálními pracovníky a jinými odborníky, specifické vzdělávací potřeby žáků z odlišného sociálně kulturního prostředí se mohou promítnout i do obsahu vzdělávacího programu, metod a forem výuky i způsobu hodnocení žáků.

Zabezpečení výuky žáků – odlišným mateřským cizincům (žáků s jazykem)

Žákům, jejichž mateřským jazykem není čeština, poskytujeme podporu cílenou ke zvládnutí vyučovacího jazyka tak, aby jejich účast na vzdělávání ve všech předmětech mohla být co nejefektivnější. Integrační program školy je nastaven tak, aby umožňoval osobnostní rozvoj každého žáka ve prospěch jeho osobnostního maxima.

Vzdělávání mimořádně nadaných žáků

Podpora mimořádně nadaných žáků je žádoucí nejen vzhledem k žákům samotným, ale má zásadní význam pro společnost. Zejména v odborném školství, které připravuje budoucí odborníky v oblasti techniky, technologií, životního prostředí a aplikovaných přírodních věd, je žádoucí podchytit nadané žáky (dívky i chlapce) a soustavně s nimi pracovat. Přitom se nemusí jednat pouze o žáky z oborů poskytujících střední vzdělání s maturitní zkouškou, ale i v oborech poskytujících střední vzdělání s výučním listem najdeme žáky, kteří svými vědomostmi, dovednostmi nebo zájmem o obor převyšují ostatní. Nemusí se sice jednat o žáky mimořádně nadané, ale i tyto žáky je třeba podchytit a individuálně s nimi pracovat. Rovněž tak je žádoucí věnovat specifickou pozornost nadaným dívkám, zvláště v technických oborech.

Mezi mimořádně nadané žáky tedy nepatří pouze žáci s mimořádnými schopnostmi uměleckými nebo pohybovými, ale i žáci, kteří prokazují mimořádně vysokou úroveň výkonů ve všech nebo pouze v určitých činnostech či oblastech vzdělávání. V těchto činnostech projevují vysokou motivaci, jsou v nich cílevědomí a kreativní. Na druhé straně mohou mít řadu problémů při zvládnutí studia i v sociálních vztazích. Zatímco v činnostech, pro které mají mimořádné nadání nebo o které mají velký zájem, vykazují vynikající výsledky, mohou v jiných činnostech nebo vzdělávacích oblastech prokazovat průměrné nebo slabé výsledky. Příčinou může být to, že se neumějí efektivně učit, podceňují procvičování a opakování učiva nebo řešení jednoduchých úkolů, preferují vlastní tempo a způsob učení, zatímco společné tempo a frontální způsob výuky je zpomalují a demotivují aj. Mimořádně nadaní žáci se projevují jako výrazné osobnosti, což ovšem může mít svá negativa, zejména v sociálně komunikativní oblasti. Mohou mít také problémy v sebepojetí a sebehodnocení, jsou citliví na kritiku a hodnocení druhých, obtížně navazují vztahy s druhými lidmi.

Ne vždy jsou tito žáci přijímáni svým okolím pozitivně, a to jak spolužáky, tak učiteli. Konflikty s učiteli mohou vznikat nejen proto, že žák některé předměty nepovažuje za významné, ale i proto, že svými vědomostmi a schopnostmi i neustálým zájmem o obsah výuky převyšuje učitele nebo narušuje vyučování. Problémy v komunikaci se spolužáky mohou přerůst v šikanu nadaného žáka, nebo naopak v přizpůsobení se skupinovému normám a snížení výkonnosti i dalšího rozvoje žáka.

Je tedy důležité nejen zjistit, v čem žák vyniká, ale i jaké má nedostatky a problémy, a tomu přizpůsobit práci s ním. Rovněž je důležité, aby škola znala vývoj žáka již na základní škole, dosavadní způsob práce se žákem i rodinné prostředí. Významná je spolupráce všech učitelů, kteří mimořádně nadaného žáka vyučují.

Ve výuce těchto žáků je vhodné využívat náročnější metody a postupy, problémové a projektové vyučování, samostudium, práci s informačními a komunikačními technologiemi apod. Žáci by měli být také vhodně zapojováni do skupinové výuky a týmové práce (jako vedoucí i jako členové), vedeni k co nejlepším výkonům i v předmětech, na které nejsou orientováni.

Škola může umožnit těmto žákům rozšířenou výuku některých předmětů, vytvářet skupiny těchto žáků s přizpůsobeným tempem a metodami výuky, popř. umožnit vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu.

Ředitel školy může, za podmínek daných školským zákonem, přeřadit mimořádně nadaného žáka do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku.

Pro zvýšení motivace a možnosti porovnání dovedností talentovaných žáků se stejně nadanými se využívá soutěží a olympiád.

Začlenění průřezových témat do výuky

Průřezová témata jsou aplikována v jednotlivých předmětech a šíře jejich aplikace odpovídá zaměření jednotlivých předmětů.

Obsah jednotlivých průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

- osobnost a její rozvoj
- komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů
- společnost – jednotlivce a společenské skupiny, kultura, náboženství
- morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita
- potřebné právní minimum pro soukromý a občanský život

Člověk a životní prostředí

- biosféra v ekosystémovém pojetí
- současné globální, regionální a lokální problémy rozvoje a vztahy člověka k prostředí
- řešení environmentálních problémů v autoopravárenství a v osobnost a její rozvoj
- komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů
- společnost – jednotlivce a společenské skupiny, kultura, náboženství
- morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita
- potřebné právní minimum pro soukromý a občanský život
- biosféra v ekosystémovém pojetí
- současné globální, regionální a lokální problémy rozvoje a vztahy člověka k prostředí
- řešení environmentálních problémů v autoopravárenství a
- občanském životě

Člověk a svět práce

- hlavní oblasti světa práce, charakteristické znaky práce
- trh práce, jeho ukazatele, vývojové trendy, požadavky zaměstnavatelů
- soustava školního vzdělávání v ČR, význam a možnosti dalšího vzdělávání
- informace jako kritéria rozhodování o další profesní a vzdělávací dráze
- písemná a verbální sebeprezentace, psaní profesních životopisů, jednání se zaměstnavateli
- zákoník práce, pracovní poměr, pracovní smlouva, práva a povinnosti zaměstnavatele a zaměstnance, mzda
- soukromé podnikání, podstata a formy podnikání
- podpora státu sféry zaměstnanosti
- práce s informačními médii při vyhledávání pracovních příležitostí

Člověk a digitální svět

- schopnost využívat IKT
- vyhledávání informací
- prezentace výsledků své práce prostřednictvím IKT

Začlenění průřezových témat do jednotlivých předmětů

Průřezové téma	Ročník studia	
	1.	2.
Občan v demokratické společnosti	CJL, ANG, ZSV, MAT, TEV, INF, PUK, UCT, PRV,	CJL, ANG, ZSV, MAT, INF, EKA, UCT, PUK, PRV, MMN
Člověk a životní prostředí	CJL, ANG, ZSV, FYZ, PRV, UCT, MMN	CJL, ANG, ZSV, MAT, TEV, INF, PRV, UCT, MMN
Člověk a digitální svět	CJL, ANG, ZSV, MAT, INF, UCT, PRV, PUK, MMN	CJL, ANG, ZSV, MAT, INF, UCT, PRV, PUK, MMN

Zkratka	Název předmětu	Zkratka	Název předmětu
ANG	Anglický jazyk	PRV	Právo
CJL	Český jazyk a literatura	PUK	Písemná a ústní komunikace
EKA	Ekonomika	TEV	Tělesná výchova
INF	Informatika	UCT	Účetnictví
MAT	Matematika	ZSV	Základy společenských věd
MMN	Marketing a management		

Učební plán

Název ŠVP: Podnikání

Kód a název oboru: 64-41-L/51 Podnikání

Forma studia: denní nástavbové studium

Datum

platnosti: 2 roky od data platnosti ŠVP

ŠVP						
Předmět	Zkratka	Týdně	Celkem	1. roč.	2. roč.	Disp. hod.
Český jazyk a literatura	CJL	8	256	4	4	2
Anglický jazyk	ANG	8	256	4	4	2
Základy společenských věd	ZSV	2	128	1	1	2
Matematika	MAT	8	256	4	4	2
Tělesná výchova	TEV	4	128	2	2	0
Informatika	INF	3	96	1	2	3
Ekonomika	EKA	8	256	4	4	2
Právo	PRV	6	128	3	3	2
Účetnictví	UCT	8	256	4	4	0
Písemná a ústní komunikace	PUK	5	160	3	2	0
Marketing a management	MMN	4	128	2	2	4
Celkem		64	2048	32	32	19

Poznámky:

- Estetické vzdělávání je hodinově přiřazeno do předmětu Český jazyk a literatura a obsah estetického vzdělávání bude odučen v tomto předmětu
- Učební praxe je hodinově přiřazena do předmětu Ekonomika a obsah bude součástí tohoto předmětu v dotaci dvou týdenní hodiny za celou dobu výuky
- Odborná praxe v délce 2 týdny za celou dobu studia bude zařazena (viz přehled využití týdnů ve školním roce)
- Předmět ANG dělen na dvě skupiny
- Předmět IKT dělen na dvě skupiny
- Předmět PUK v prvním ročníku jedna hodina dělená, druhý ročník obě hodiny dělené

Školní vzdělávací program ve srovnání s RVP – učební plán

Škola: Střední odborná škola a střední odborné učiliště, Praha 10, Weilova 4

Kód a název RVP: 64-41-L/ 51 Podnikání

Název ŠVP: Podnikání

	RVP		ŠVP					
vzdělávací okruh	min. týden	min. celkem	předmět	zkratka	týdně	celkem	1.ročník	2.ročník
Český jazyk	3	96	Český jazyk a literatura	CJL	8	256	4 / 1	4 / 1
Cizí jazyk/y	6	192	Anglický jazyk /	ANG	8	256	4/1	4/1
Estetické vzdělávání	3	96	zařazeno v CJL					
Vzdělávání pro zdraví	4	128	Tělesná výchova	TEV	4	128	2	2
Ekonomika a právo	10	320	Ekonomika	EKA	8	256	4/1	4/1
			Právo	PRV	6	192	3/1	3/1
Účetnictví a daně	8	256	Účetnictví	UCT	8	256	4	4
Písemná a ústní komunikace	5	160	Písemná a ústní komunikace	PUK	5	160	3	2
Matematické vzdělávání	6	192	Matematika	MAT	8	256	4/1	4/1
Disponibilní hodiny	19	608	Základy společenských věd	ZSV	2	64	1	1
			Informatika	INF	3	96	1	2
			Marketing a management	MMN	4	128	2	2
Celkem	64	2048			64	2048	32	32

Přehled využití týdnů ve školním roce:

Činnost	1.ročník	2.ročník
Vyučování podle rozpisu učiva	32	32
Odborná praxe	2	
Maturita		2
Časová rezerva (opakování, výchovně vzdělávací akce)	6	4
Celkem	40	38

Učební osnova a rozpis učiva – ČESKÝ JAZYK A LITERATURA

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecné cíle vyučovacího předmětu:

- má integrující poslání, rozvíjí základy všeobecného vzdělání a vytváří obecné předpoklady pro úspěšné studium odborných předmětů a práci v zaměstnání
- vychovává žáky k tomu, aby schopnost správně, výstižně a vhodně se vyjadřovat chápali za povinnost vzdělaného Čecha
- je působivým prostředkem výchovy vlastenecké, neboť vychovává k úctě k jazyku jako podstatnému znaku národa, ukazuje na jeho odolnost v dobách útisku
- vytvoří podmínky pro vznik jazykového povědomí, které provází člověka i po dokončení školní docházky
- má nezanedbatelnou důležitost pro studium cizích jazyků
- upevní v žácích snahu uvědomělého ovládnutí spisovného jazyka v jeho podobě psané i mluvené

Charakteristika učiva:

- zdokonaluje vědomosti a dovednosti, které žáci získali na základní škole
- skládá se z jazykové, stylistické a literární výchovy, které se navzájem podporují
- vysvětlí systém spisovného jazyka, především zákonitosti tvarosloví a skladby
- upevní znalosti zásad českého pravopisu
- procvičuje poučky na konkrétním jazykovém materiálu
- respektuje společný cíl jazykového a slohového vyučování – obě složky na sebe navazují, doplňují se, žák se systematicky učí vyjadřovat výstižně, vhodně a spisovně
- vede žáky k racionálním studijním metodám, práci s vhodnými příručkami a internetem
- seznámí s literaturou jako specifickým druhem umění – krásná literatura významně ovlivňuje myšlení žáka a jeho citový život i způsob jeho jazykového vyjadřování
- prohlubuje zájem o kulturní dění
- umožní žákům získat přehled o kulturním a historickém dění u nás i ve světě
- v žácích účinně rozvíjí zájem o umění, smysl pro krásu, schopnost hodnotit lidské činy, dává podněty k jejich mravnímu růstu
- na základě jazykových a slohových znalostí žáci hlouběji chápou uměleckou hodnotu literárního díla, jednotlivé postavy, jejich charakter a jednání, hodnotí je, učí se tak hodnotit i sebe a lidi, se kterými přicházejí do styku
- vychovává k toleranci k estetickému cítění, vkusu a zájmu druhých lidí
- kultivuje projev a chování v určitých společenských situacích

Pojetí výuky:

- vysvětlit učivo kombinací výkladu a řízeného rozhovoru
- pracovat se sešity, připravenými texty, jazykovými příručkami
- při výkladu i procvičování učiva otázkami zajistit, aby žáci pouze mechanicky látku neopakovali
- dbát na systémové znalosti, tj. dodržovat zásadu soustavnosti
- pracovat se všemi žáky, zapojit i méně aktivní
- vést žáky k tomu, aby sledovali odpovědi vyvolaného žáka, popř. je opravovali
- kontrolovat a opravovat školní i domácí práci žáků
- dodržovat postup od jednoduššího ke složitějšímu – od procvičování jednotlivých jevů přecházet k souhrnným cvičením
- podle charakteru učiva lze pracovat s dvojicemi či skupinami žáků
- využívat zásady názornosti – např. obrazový materiál, literární ukázky, filmové ukázky
- směřovat k tomu, aby žáci pochopili, že literární dílo je odrazem skutečného života
- vést žáky k pochopení významu díla pro tehdejší i dnešní dobu
- vést žáky k vědomému čtenářství, které podporuje rozvoj všestranně vzdělané osobnosti

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a průřezových témat:

- vychovává žáky ke kultivovanému jazykovému projevu a podílí se na rozvoji jejich duchovního života
- pomáhá formulovat vlastní názory písemnou i ústní formou
- zdokonaluje jazykovou kulturu, vystupování studenta
- učí žáky jednat s lidmi, diskutovat, argumentovat, hledat kompromisy
- má integrující charakter – navazuje na poznatky z jiných předmětů (IKT, ZSV, ...)
- žák se učí pracovat s informacemi, vyhodnocovat je, interpretovat je, předávat je
- formuje estetické cítění žáků, např. ve výběru vlastní četby či kulturních aktivit
- podílí se na výchově k vědomému, kultivovanému čtenářství
- podporuje vývoj všestranně vzdělané osobnosti

Výsledky vzdělávání a kompetence	Tematické celky
Žák: – rozlišuje spisovný a nespisovný jazyk – definuje jednotlivé útvary národního jazyka: obecná čeština, slang, nářečí, argot, ... – řídí se zásadami správné výslovnosti – ovládá pravidla českého pravopisu – pracuje s nejnovějšími normativními příručkami českého jazyka (Pravidla českého pravopisu, Slovník spisovné češtiny, Slovník českých synonym) – nahradí běžně cizí slovo českým ekvivalentem a naopak – vyjadřuje se jasně a srozumitelně – uvědomuje si specifika ústního a písemného projevu – klade důraz na ústní projev a vystupování – určí ve větě základní skladebnou dvojici – správně určuje větné členy – provede rozbor věty jednoduché a souvětí – určuje gramatické kategorie – v písemném i mluveném projevu využívá poznatků z tvarosloví – pracuje s jazykovými příručkami (Pravidla českého pravopisu, Slovník spisovné češtiny, slovník českých synonym) – rozlišuje spisovné a nespisovné tvary slov – dbá na užití spisovných tvarů – odhaluje a odstraňuje jazykové a stylizační nedostatky – v písemném projevu uplatňuje znalosti českého pravopisu – pracuje s jazykovými příručkami (Pravidla českého pravopisu, Slovník českých synonym, Slovník spisovné češtiny) – rozumí stavbě věty – řídí se zásadami správné výslovnosti	1. Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností 1.1 Úvodní hodina – seznámení s obsahem učiva jazyka a slohu 1.2 Slovo a slovní zásoba 1.3 Tvoření slov, obohacování slovní zásoby 1.4 Slovní zásoba vzhledem k příslušnému oboru vzdělávání, terminologie 1.5 Věta jednočlenná a dvočlenná 1.6 Základní skladební dvojice, shoda podmětu a přísudku 1.7 Rozvíjející větné členy 1.8 Stavba věty jednoduché a souvětí 1.9 Hlavní principy českého pravopisu 1.10 Národní jazyk a jeho útvary 1.11 Postavení češtiny mezi ostatními evropskými jazyky 1.12 Prohlubování a systemizace poznatků z morfologie, syntaxe a pravopisu 1.13 Hlavní principy českého pravopisu 1.14 Tvarosloví a slovní druhy 1.15 Synonyma, homonyma a antonyma 1.16 Upevňování a prohlubování poznatků z morfologie, syntaxe a pravopisu 1.17 Hlavní principy českého pravopisu 1.18 Souvětí, hlavní a vedlejší věty 1.19 Všeestranné jazykové rozbor 1.20 Prohlubování a systemizace poznatků z morfologie, syntaxe a pravopisu 1.21 Systemizace a opakování jazykových a slohových poznatků 1.22 Složitá souvětí 1.23 Hlavní principy českého pravopisu 1.24 Slovní zásoba vzhledem k příslušnému oboru vzdělávání, terminologie

– orientuje se v soustavě jazyků – odhaluje a opravuje jazykové nedostatky a chyby – uplatňuje znalosti ze skladby při logickém vyjadřování – ovládá pravopis českého jazyka – pracuje s jazykovými příručkami (Pravidla českého pravopisu, Slovník spisovné češtiny, Slovník cizích slov) – ovládá rozbor věty jednoduché a souvětí – určí v textu slovní druhy – nahradí běžné cizí slovo českým ekvivalentem – uplatňuje znalosti ze skladby při logickém vyjadřování – orientuje se v soustavě jazyků – odhaluje a opravuje jazykové nedostatky a chyby – uplatňuje znalosti ze skladby při logickém vyjadřování	1.25 Větná stavba, druhy vět z gramatického a komunikačního hlediska, stavba a tvorba komunikátu
– ovládá základní pojmy stylistiky – zná kompozici vypravování – při vyprávění správně kombinuje jazykové prostředky – vhodně se prezentuje, argumentuje a obhajuje svá stanoviska – ovládá techniku mluveného slova – umí klást otázky a vhodně formulovat odpovědi – vyjadřuje se věcně správně, jasně a srozumitelně – rozpozná funkční styl, dominantní slohový postup a v typických příkladech slohový útvar – využívá emociální emotivní stránky mluveného slova, vyjadřuje postoje neutrální, pozitivní (pochválit), negativní (kritizovat, polemizovat) – posuzuje a porovnává svůj projev s projevy spolužáků – vysvětlí rozdíly mezi různými typy popisu – v odborném popisu uplatňuje poznatky z odborných předmětů a praxe – odborně se vyjadřuje o jevech svého oboru v základních útvarech odborného stylu, především popisného a výkladového – chápe význam administrativního stylu – sestaví základní projevy administrativního stylu – uvědomuje si rozdíly mezi osobním a úředním dopisem – ovládá grafickou i formální stránku osobního a úředního dopisu – správně používá citace a bibliografické údaje, dodržuje autorská práva	2. Komunikační a slohová výchova 2.1 Sloh a slohotvorní činitele objektivní a subjektivní 2.2 Komunikační situace, komunikační strategie 2.3 Vyjadřování přímé a zprostředkované technickými prostředky, monologické i dialogické, neformální i formální, připravené i nepřipravené 2.4 Funkční styly 2.5 Vypravování 2.6 Referát 2.7 Kultura mluveného projevu 2.8 Charakteristické rysy mluvených projevů, neverbální komunikace (dialogická a monologická cvičení) 2.9 Osobní dopis, krátké informační útvary 2.10 Odborný styl a jeho útvary 2.11 Získávání a zpracovávání informací z textu např. ve formě anotace, konspektu, osnovy, resumé, jejich třídění a hodnocení 2.12 Práce s různými příručkami pro školu i veřejnost ve fyzické i elektronické podobě 2.13 Úřední korespondence, žádost 2.14 Ústní vyjadřování při oficiálním společenském styku 2.15 Popis a charakteristika 2.16 Odborný popis a pracovní postup 2.17 Odborný styl a jeho charakteristické rysy 2.18 Výklad 2.19 Publicistický styl – žánry, útvary 2.20 Literatura faktu a umělecká literatura

– zaznamenává bibliografické údaje podle státní normy – je schopen napsat referát a výklad – samostatně vyhledává, porovnává a vyhodnocuje mediální, odborné aj. informace ke zpracování zadaných témat – ovládá principy a normy kulturního vyjadřování a vystupování – chápe význam kultury osobního projevu pro společenské a pracovní uplatnění – vyjadřuje se srozumitelně a souvisle – dbá na grafickou podobu textu – psaného i tištěného – vypracuje anotaci, konspekt, resumé – uplatňuje získané vědomosti a dovednosti při přípravě mluvních cvičení – pracuje samostatně, ve dvojici i v týmu – shrnuje poznatky z tvarosloví, skladby a stylistiky a využívá jich ve svých vystoupeních – vystihne charakteristické znaky různých druhů textu a rozdílů mezi nimi – zná kompozici úvahy – je schopen samostatně vypracovat úvahu – posuzuje a porovnává svůj projev s projevy spolužáků – samostatně vyhledává informace na internetu a v ostatních sdělovacích prostředcích – rozlišuje typy mediálních sdělení a jejich funkci, identifikuje jejich typické postupy, jazykové a jiné prostředky – uvede příklady vlivu médií a digitální komunikace na každodenní podobu mezilidské komunikace – ovládá normy a principy kulturního vystupování a vyjadřování – vyjadřuje se srozumitelně a souvisle	2.21 Konspekt, osnova, anotace, rešerše, teze, resumé 2.22 Zpětná reprodukce textu, jeho transformace do jiné podoby 2.23 Úvaha a úvahový postup 2.24 Životopis 2.25 Grafická a formální úprava jednotlivých písemných projevů 2.26 Druhy řečnických projevů 2.27 Média a mediální sdělení 2.28 Pěstování odborného vyjadřování a individuálního stylu žáků na základě využití osvojených jazykových znalostí (referát, diskuse, kritika, proslov) 2.29 Zpětná reprodukce textu, jeho transformace do jiné podoby 2.30 Druhy a žánry textu 2.31 Techniky a druhy čtení (s důrazem na čtení studijní) 2.32 Orientace v textu a jeho rozbor z hlediska stylu, sémantiky a kompozice
– orientuje se v základní literárněvědní terminologii – vystihne charakteristické znaky literárních druhů a žánrů – zařadí typická literární díla do jednotlivých uměleckých směrů a příslušných historických období – na základě práce s textem chápe rozdíl mezi poezií, prózou a dramatem – vnímá literárněhistorické souvislosti – prokáže základní přehled o vývojovém kontextu literatury a vývoje společnosti – orientuje se ve vývoji české literatury – určí důležité mezníky a autory světové literatury	3. Literatura, práce s literárním textem a získávání informací 3.1 Úvod do studia literatury 3.2 Literární druhy 3.3 Základy kultury vzdělanosti 3.4 Orientální literatura 3.5 Antická literatura (Homér, řecká dramata, římská literatura) 3.6 Bible a její vliv na evropské myšlení a literaturu 3.7 Starší literatura a literatura národního obrození 3.8 Nejstarší literární památky na našem území 3.9 Literatura 14. století a doba Karla IV. 3.10 Literatura doby husitské

– zhodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil i pro příslušný umělecký směr – zařadí typická díla do literárního směru a příslušného období – vystihne hlavní sdělení textu a debatuje o něm – pořizuje z textu výpisky a výtah – dělá si poznámky z přednášek a jiných veřejných projevů – vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých textů nebo děl – provede hodnocení autora a díla pro další vývoj literatury i pro další generace – kultivuje svůj projev – dbá na zásady spisovné češtiny	3.11 Humanismus a renesance 3.12 Literatura doby pobělohorské 3.13 Klasicismus, osvícenectví a preromantismus (Molière, Voltaire, J. J. Rousseau) 3.14 Literatura národního obrození 3.15 Aktuální problémy literatury a kultury (knihovna, individuální četba, divadlo) 3.16 Četba a interpretace literárního textu
– uvede charakteristické znaky známých uměleckých směrů – rozumí základním literárním pojmům – určí významné představitele v české a světové literatuře – kultivovaným způsobem prezentuje své názory o díle či autorovi – prokáže schopnost samostatně pracovat s textem – vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi – je z výkladu schopen postihnout podstatné informace a zaznamenat je do sešitu – ústní i písemnou formou adekvátním způsobem interpretuje získané poznatky – samostatně vyhledává, porovnává a vyhodnocuje mediální, odborné aj. informace – rozezná umělecký text od neuměleckého – samostatně vyhledává informace o autorech a literárních dílech – je veden k návštěvám knihoven (např. školní knihovna) – vypracuje anotaci a resumé	4. Literatura a práce s literárním textem 4.1 Seznámení s literárním učivem, upevnění vědomostí z 1. ročníku 4.2 Romantismus ve světové literatuře (G. G. Byron, V. Hugo, A. S. Puškin) 4.3 Česká literatura 30. a 40. let 19. století (J. K. Tyl, K. H. Mácha, K. J. Erben) 4.4 Realismus v evropských literaturách (E. Zola, L. N. Tolstoj, H. Sienkiewicz) 4.5 Realismus v české literatuře (K. Havlíček Borovský, B. Němcová) 4.6 Generace májovců, ruchovci a lumírovci 4.7 Historická a venkovská próza 2. poloviny 19. století 4.8 Aktuální problémy literatury a kultury (besedy, divadlo, individuální četba) 4.9 Četba a interpretace literárního textu 4.10 Informatická výchova, knihovny a jejich služby, média, jejich produkty a účinky
– zná historické mezníky 20. století, chápe jejich propojenost s vývojem literatury – rozebírá texty z děl vybraných autorů – vyjádří hlavní myšlenku textu – formuluje vlastní pocity a zážitky z probíraných děl či vlastní četby – text interpretuje a debatuje o něm – porovnává filmové či divadelní adaptace s knižními předlohami – rozezná umělecký text od neuměleckého	5. Seznámení s literárním učivem, upevnění vědomostí z předchozího ročníku 5.1 Světová a česká literatura na přelomu 19. a 20. století 5.2 Česká literatura na konci 19. století, impresionismus, symbolismus, dekadence (J. S. Machar, A. Sova, O. Březina, K. Hlaváček, F. X. Šalda) 5.3 Světová literatura od počátku do konce 20. let 20. století (R. Rolland, A. France, F. Kafka, E. M. Remarque, E. Hemingway)

– chápe význam literatury, filmu a divadla pro rozvoj osobnosti – při návštěvě kin i divadel respektuje normy společenského chování – dbá na kulturu osobního projevu – na příkladech doloží druhy mediálních produktů – uvede základní média působící v regionu – zhodnotí význam médií pro společnost a jejich vliv na jednotlivé skupiny uživatelů – kriticky přistupuje k informacím z internetových zdrojů a ověřuje si jejich hodnověrnost (např. informace dostupné z Wikipedie, sociálních sítí, komunitních webů apod.)	5.4. Odraz 1. světové války v české literatuře (J. Hašek) 5.5. Česká meziválečná poezie (J. Wolker, V. Nezval) 5.6. Aktuální problémy literatury a kultury (divadlo, kino, individuální četba) 5.7. Četba a interpretace literárního textu
– zná historické mezníky 20. století – chápe jejich propojenost s vývojem literatury – konkrétní literární díla klasifikuje podle základních druhů a žánrů – je schopen rozebrat texty z děl vybraných autorů, při rozboru textu uplatňuje znalosti z literární teorie – adekvátním způsobem interpretuje získané poznatky – formuluje vlastní pocity a zážitky z probíraných děl a vlastní četby – je schopen porovnat filmové či divadelní adaptace s knižní předlohou – chápe význam literatury, filmu a divadla pro osobnostní rozvoj – při návštěvě kin i divadel respektuje normy společenského chování – dbá na kulturu osobního projevu – umí vyhledat informace o literárním díle – je veden k návštěvám knihoven, zpracuje získané informace (individuální četba) – správně používá citace a bibliografické údaje, dodržuje autorská práva	5.8. Česká a světová meziválečná literatura 5.9. Divadlo a drama 20. století (Osvobozené divadlo, D 34) 5.10. Česká a světová literatura 2. poloviny 20. století (např. odraz 2. světové války, židovská tematika) 5.11. Současná česká literatura 5.12. Aktuální problémy literatury a kultury (divadlo, kino, individuální četba, knihovna) 5.13. Četba a interpretace literárního textu

Učební osnova a rozpis učiva – JAZYKOVÉ VZDĚLÁVÁNÍ

Pojetí vyučovacího předmětu

Obecné cíle vyučovacího předmětu:

Vzdělávání v cizím jazyce směřuje k osvojení takové úrovně komunikativních jazykových kompetencí, která odpovídá minimální úrovni B1 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky;

- vzdělávání a komunikace v cizím jazyce se výrazně podílí na přípravě žáků na aktivní život;
- v multikulturní společnosti v oblasti osobní i pracovní, u žáků se rozvíjí i schopnost a potřeba se neustále vzdělávat v oboru a v případě potřeb i rekvalifikovat.

Charakteristika učiva

- učivo navazuje na výstupní úroveň tříletého středního vzdělání s výučním listem, kde absolvent oboru má dosáhnout dle požadavků RVP úroveň A2+ podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky. Rozsah produktivní slovní zásoby se u žáků rozšíří z již aktivně používaných lexikálních jednotek získaných za dobu středního vzdělávání s výučním listem tak, že žák celkově dosáhne 2 300 lexikálních jednotek na konci nástavbového studia. Z toho obecně odborná a odborná terminologie bude u úrovně B1 zahrnovat minimálně 20 %.
- učivo směřuje ke zdokonalení komunikace studentů v cizím jazyce v různých situacích života, v projevech mluvených i psaných – na všeobecná i odborná témata – student volí adekvátní komunikační strategie a jazykové prostředky;
- pozornost je věnována práci s informacemi a zdroji informací v cizím jazyce (internet, interaktivní tabule, digitální technologie, slovníky), jazykovým a cizojazyčným příručkám a prohlubování všeobecných vědomostí a dovedností žáků;
- učivo je založeno na práci s multimediálními výukovými programy a internetem;
- žáci jsou zapojováni do projektů a soutěží;
- výuka směřuje k tvorbě podmínek pro motivaci a vedení Evropského jazykového portfolia, tím podporuje pozitivní přístup žáků k učení se cizím jazykům.

Pojetí výuky

- rozvíjení všech čtyř kategorií kompetencí – psaní, mluvení, čtení, poslech;
- v pojetí výuky se uplatňují metody imitační (výslovnost, vzory ukázek), tvořivé (kreativní) komunikace na daná obecná i odborná témata, aplikační (rozhovory na daná témata);
- k podpoře výuky cizího jazyka se vhodně využívají multimediální výukové programy;
- škola zapojuje žáky do projektů a soutěží, navazuje kontakty a spolupráci se školami v zahraničí z důvodů získání osobních zkušeností a poznání života v multikulturní společnosti.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a průřezových témat:

- znalost cizího jazyka vede k dorozumění, komunikaci a spolupráci (v týmu i individuálně) v mezikulturním prostředí

Výsledky vzdělávání a kompetence	Tematické celky
Žák Komunikační kompetence (mluvení) – přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika – vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity – sdělí a odůvodní svůj názor – pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem	1. Tematické okruhy 1.1. Vztahy a rodina (osobní údaje, přátelé, příbuzní, společenské vztahy, životní styl, každodenní život, sport a zábava, dům a domov, dovolená, svátky). 1.2. Osobnost (volný čas, koníčky, zájmy, názory, postoje) 1.3. Vzdělávání (škola, pracovní či školní události, plány do budoucnosti, významné školní dny a události, výuka, systém)

– vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích – dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače – zapojí se do hovoru bez přípravy – vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech – zapojí se do odborné debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu – při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele – vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí – požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení – přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem – vyslovuje srozumitelně co nejblíže přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka – komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů. Zejména v rutinních situacích každodenního života, a vlastních zálib – používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek – používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého oboru – uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce – řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti – domluví se v běžných situacích – získá i poskytne informace – používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci – uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí	vzdělávání v ČR ve srovnání s anglicky mluvícími zeměmi) 1.4. Práce a zaměstnání (profese, odborná terminologie, popis profesních činností, identifikace kvalit – silné a slabé stránky). 1.5. Společnost (příroda, životní prostředí, globální problémy, kultura, tradice sport, média, věda a technika) 1.6. Veřejné služby (jídlo a nápoje, služby a nakupování, zboží, cestování a doprava, péče o tělo a zdraví a zdravotní péče, kultura a zábava, restaurace, hotely). 1.7. Realie jazyka (geografie, historie, tradice, kultura, umění, sport, literatura, věda a technika, životní styl, počasí, Česká republika, země dané jazykové oblasti). 2. Komunikativní funkce jazyka 2.1. Ústní projev (popis, srovnání, vyprávění, oznámení, prezentace, reprodukce textu). 2.2. Postoj, názor, stanovisko (souhlas, nesouhlas, svolení, odmítnutí, zákaz, příkaz, možnost, nemožnost, nutnost, potřeba). 2.3. Emoce (libost, nelibost, zájem, nezájem, radost, zklamání, překvapení, údiv, obava, vděčnost, sympatie, lhostejnost, strach). 2.4. Morální postoje (omluva, odpuštění, pochvala, pokárání, lítost, přiznání). 2.5. Interakce (formální i neformální rozhovor, diskuse, korespondence, strukturovaný pohovor). 2.6. Informace z médií (tisk, rozhlas, televize, internet, film, veřejná prohlášení). 2.7. Kratší písemný projev (pozdrav, vzkaz, přání, pozvání, odpověď, osobní dopis, formální dopis, žádost, inzerát) 2.8. Delší písemný projev (životopis, příběh, recenze, esej). 2.9. Čtený či slyšený text (jazykově logicky strukturované texty, texty informační, odborné, popisné, umělecké).
Poslech s porozuměním – rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu – rozpozná význam obecných sdělení a hlášení – rozumí hlavním myšlenkám věcně a jazykově – odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření	3. Fonetika 3.1. Zvuková výstavba slova 3.2. Zvuková stránka věty 3.3. Fonetické rysy 3.4. Fonetická redukce

– rozumí většině rozhlasových dokumentů či jiným nahraným nebo vysílaným zvukovým záznamům pronášeným spisovným jazykem, rozpozná tón, náladu mluvčího	
Psaní – zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu – zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis – vyjádří písemně svůj názor na text – zaznamená vzkazy volajících – vyplní jednoduchý neznámý formulář – dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby – vyjadřuje se písemně k tématům osobního života a k tématům z oboru vzdělávání – vyjadřuje své názory v jasně formulovaném a dobře uspořádaném textu a podrobně vysvětlí svá hlediska	4. Pravopis 4.1. Pravidla u složitějších slov 4.2. Zákonitosti vyplývající z psané podoby jazyka pro frázování a intonaci 4.3. Konvence používané k prezentaci výslovnosti
	5. Gramatika 5.1. Jmenné a verbální fráze 5.2. Morfémy – prefixy, sufixy, odvozování 5.3. Transpozice, transformace 5.4. Valence 5.5. Slovesné časy, vedlejší věty, souvětí
Čtení s porozuměním – čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu – uplatňuje různé techniky čtení textu – dokáže porozumět hlavním myšlenkám textů týkajících se jak konkrétních, tak abstraktních témat včetně odborně zaměřených diskusí ve svém oboru – vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru – přeloží text a používá slovníky, i elektronické	6. Lexikologie 6.1. Synonyma, antonyma 6.2. Opisné vyjadřování 6.3. Idiomatické výrazy 6.4. Ustálené kolokace 6.5. Složená slova 6.6. Frázová slovesa 6.7. Slovtvorba

Učební osnova a rozpis učiva – ZÁKLADY SPOLEČENSKÝCH VĚD

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecné cíle vyučovacího předmětu

- rozvíjet základy všeobecného vzdělání a vytvářet obecné předpoklady pro úspěšné studium odborných předmětů a práci v zaměstnání
- připravit žáky na aktivní a odpovědný život v demokratické společnosti; posilovat respekt k základním principům demokracie
- pozitivně ovlivňovat hodnotové orientace žáků, aby byli slušnými lidmi a odpovědnými občany svého demokratického státu, aby jednali uvážlivě nejen pro vlastní prospěch, ale též pro veřejný zájem
- kultivovat historické vědomí, žáků; učit žáky hlouběji rozumět jejich současnosti, uvědomovat si vlastní identitu, kriticky myslet, nenechat se manipulovat
- pomáhat vytvořit si postoj k problémům typu rasismu, šikana, násilí apod.
- podporovat rozvoj rétorických schopností a formulování názorů; vést žáky k ovládnutí asertivního jednání a toleranci; naučit žáky pracovat s informacemi
- promýšlet různé přístupy k řešení konfliktů a problémů současného světa
- vést žáky ke kritické reflexi sociální reality
- naučit žáky pracovat s informacemi
- seznámit žáky s jejich základními právy a povinnostmi
- seznámit žáky s principy fungování demokratických hodnot
- rozvíjet u žáků schopnosti uplatnit v praxi

Charakteristika učiva:

- zdokonaluje vědomosti a dovednosti, které žáci získali v předchozím studiu
- vysvětlí strukturu a fungování společnosti;
- vysvětlí základní principy a hodnoty demokracie
- naučí se pracovat s informacemi a kriticky je hodnotit; přijímat pozitivní hodnoty
- naučí se vyhledávat informace a přijímat pozitivní hodnoty
- umožní žákům získat přehled o kulturním a historickém dění u nás i ve světě
- kultivuje projev a chování v určitých společenských situacích
- seznámí se s problematikou víry, náboženství
- seznámí se Základní listinou práv a svobod
- seznámí se s českým politickým systémem, Ústavou ČR
- poskytne přehled o kulturních institucích v ČR
- seznámí se s přehledem legálních a nelegálních drog a jejich negativními účinky

Pojetí výuky:

- využívat různorodost výuky, střídání činností (samostatná, skupinová, výklad, řízený rozhovor, diskuse)
- pracovat se sešity, připravenými texty, zapojovat moderní technologie
- při výkladu i procvičování učiva otázkami zajistit, aby žáci pouze mechanicky látku neopakovali
- dbát na systémové znalosti, tj. dodržovat zásadu soustavnosti
- pracovat se všemi žáky, zapojit i méně aktivní; vést žáky k tomu, aby sledovali odpovědi vyvolaného žáka, popř. je opravovali
- dodržovat postup od jednoduššího ke složitějšímu – od procvičování jednotlivých jevů přecházet k souhrnným cvičením; využívat zásady názornosti – např. obrazový materiál, audio, video ukázky

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a průřezových témat:

- vychovává žáky ke kultivovanému jazykovému projevu a podílí se na rozvoji jejich duchovního života
- pomáhá formulovat vlastní názory písemnou i ústní formou; učí žáky jednat s lidmi, diskutovat, argumentovat, hledat kompromisy

- učí žáky pracovat s informacemi, vyhodnocovat je, interpretovat je, předávat je
- kultivuje kulturní, politické, sociální, právní a ekonomické vědomí žáků
- posiluje mediální a finanční gramotnost žáků
- má integrující charakter – navazuje na poznatky z jiných předmětů (CJL, EKA, IKT, ...)

Výsledky vzdělávání a kompetence	Tematické celky
Žák: – rozumí podstatě historického pohledu na člověka – zdůvodní smysl studia lidských dějin – rozumí otázce po smyslu lidských dějin – rozliší a popíše prameny dějepisu – popíše základní události první světové války a objasní významné změny po ní – charakterizuje první Československou republiku a srovná její demokracii se situací za tzv. druhé republiky (1938-39) – objasní vývoj česko-německých vztahů – vysvětlí projevy a důsledky velké hospodářské krize – charakterizuje fašismus a nacismus, srovná nacistický a komunistický totalismus – popíše základní mezinárodní vztahy mezi první a druhou světovou válkou – objasní cíle válčících stran – objasní uspořádání světa po válce – charakterizuje komunistický režim v ČSR a jeho vývoj – orientuje se v dalších významných historických událostech 20. století	1. Historický pohled na člověka 1.1 Smysl studia lidských dějin, prameny dějepisu 1.2 Dějiny 20. století
– zná historii vzniku, cíle a hlavní orgány EU – zná možný přínos EU pro studenty – zná historii vzniku a orgány OSN – rozumí smyslu péče UNESCO o vědu, kulturu a vzdělání, zná kulturní památky ČR na seznamu UNESCO – zná cíle a hlavní orgány NATO, přemýšlí o smyslu členství ČR v něm	2. ČR jako člen Evropské unie 2.1 ČR v mezinárodních vztazích, zvláště ve vztazích evropské integrace a integrace světové 2.2 EU – historie vzniku, cíle, hlavní orgány, smysl členství ČR 2.3 OSN – historie vzniku, cíle, hlavní orgány, smysl členství ČR 2.4 UNESCO – péče o vědu, kulturu a vzdělávání 2.5 UNICEF a jeho význam 2.6 NATO – cíle, hlavní orgány, smysl členství ČR
– vysvětlí původ slova filozofie – ví, co je filozofie, rozliší různé druhy filozofie – porovná východiska mýtu, umění a filozofie k uchopení skutečnosti a člověka	3. Základy filozofie 3.1. Co je to filozofie a jaké druhy filozofie jsou nejbližší občanské nauce 3.2. Počátky antické filozofie 3.3. Platón, Aristoteles

– interpretuje různé texty s cílem najít rozdíly a vysvětlit použité pojmy – zaujme stanovisko k politologickým názorům Platóna – se seznámí se základními pojmy z formální logiky – rozliší hlavní filozofické směry starověku – porovná východiska náboženství a filozofie k uchopení skutečnosti a člověka – se seznámí se vznikem a počátky křesťanství – zlepší své schopnosti naslouchat a vyjadřovat vlastní názory – si uvědomí vlastní preference ve vztahu rozum a víra – sumarizuje své dosavadní poznatky o humanismu a renesanci – zhodnotí význam vědeckého poznání, techniky a technologií pro praktický život – dokáže popsat povahové vlastnosti ideálu renesančního člověka – rozpozná chyby v komunikaci a dokáže je pojmenovat, rozpozná nekorektní argumentaci – dokáže vlastními slovy vyložit základní teze racionalistů, zaujme stanovisko k otázce racionalismu a empirismu – se seznámí s názory empiriků – dokáže porovnat romantizující pohled Rousseaua a Voltaira – dokáže charakterizovat směry filozofie moderny, nalézt mezi nimi souvislosti a popsat jejich vztah k dalším směrům – rozliší hlavní filozofické směry a klíčové představitele české filozofie a porovná řešení základních filosofických otázek v jednotlivých vývojových etapách české filozofie	3.4. Helénismus 3.5. Středověká filozofie a vznik univerzit 3.6. Patristika 3.7. Raná scholastika 3.8. Vrcholná a pozdní scholastika 3.9. Humanismus a renesance 3.10. Renesanční filozofie 3.11. Počátky novověké filozofie 3.12. Racionalismus 3.13. Empirismus 3.14. Osvícenská filozofie 3.15. Filozofie 20. století 3.16. Česká filozofie
– se seznámí se základními pojmy z etiky – posuzuje lidské chování z hlediska etických norem a svědomí jednotlivce – eticky a věcně argumentuje v diskusi, uvážlivě a kriticky přistupuje k argumentům druhých lidí – umí vyjádřit obsah pojmů dobro, zlo, svoboda, vůle a svědomí – si uvědomí různé motivace lidského jednání – posuzuje lidské jednání z hlediska etických norem a svědomí jednotlivce – formuje etické principy pro své budoucí povolání	4. Etika 4.1. Mravnost a morálka 4.2. Svoboda vůle a svědomí 4.3. Praktická etika

– se seznámí s obsahem, cílem a předmětem zkoumání sociologie, vymezí rozdíl mezi laickým a vědeckým pohledem na svět – si uvědomí složitost fungování společnosti a formuluje argumenty pro podporu jednoho z možných výkladů společnosti – popíše průběh vědeckého výzkumu, seznámí se s hlavními metodami a technikami sběru a zpracování dat – sdělí informace různými formami, uvědomí si kontext komunikace, možnosti jejího rozdělení a její souvislost s vnitřním prožívání – rozliší druhy konfliktů a jejich dopad na skupinu a společnost – vymezí význam rodiny jako primární sociální skupiny – posoudí problém sociální nerovnosti a seznámí se s koncepcemi ideálu rovnosti v dějinách – posoudí úlohu změn v individuálním i společenském vývoji, zaujme postoj k otázce pokroku a modernizace a k jejich negativním dopadům na náš život	5. Úvod do sociologie 5.1. Historický vývoj a současná sociologie 5.2. Metody zkoumání v sociologii 5.3. Komunikace 5.4. Sociální konflikt a kontrola 5.5. Základní sociální útvary 5.6. Teorie společenské změny
– uvědomí si vliv skupiny na jednotlivce i jednotlivce na skupinu – si uvědomí význam sociálních norem pro každodenní soužití – rozliší deviantní chování, popíše, jaké mohou být dopady sociálně patologického chování a k jakým důsledkům mohou vést předsudky – žák si ujasní pojem kultura, svoji zakotvenost v kulturním a přírodním prostředí – žák definuje základní pojmy z oblasti religionistiky, uvede příklady a vymezí rozdíly – žák identifikuje projevy náboženské nesnášenlivosti a sektářského myšlení	6. Socializace 6.1. Sociální problémy a deviace 6.2. Kultura, přírodní a sociální prostředí 6.3. Náboženství
– rozlišuje chování a prožívání, vyloží základní informace o psychologii jako vědě – stručně popíše historický vývoj psychologie – posoudí úlohu a význam vědy v procesu poznání okolního světa – uvede příklady různých faktorů ovlivňujících průběh činnosti a popíše jejich jednotlivé fáze – se naučí organizovat si vlastní činnost a uvědomí si význam dodržení pracovního postupu – se seznámí s biologickou podmíněností prožívání a chování člověka a funkcí nervové soustavy	7. Psychologie 7.1. Úvod do psychologie 7.2. Historický vývoj a současná psychologie 7.3. Psychologické disciplíny 7.4. Metody zkoumání v psychologii 7.5. Činnosti 7.6. Fyziologické mechanismy činností 7.7. Společenská stránka činností

– vyloží, jak vnímáme a poznáváme skutečnosti, sebe i druhé lidi a co může toto poznání ovlivňovat – vysvětlí mechanismus vzniku představy a popíše rozdíly mezi různými druhy představ – si uvědomí spojitost mezi řečí a myšlením a rozdíl v použití řeči u zvířat a člověka – dokáže rozlišit jednotlivé operace v procesu myšlení – definuje a rozdělí z různých hledisek paměť – pochopí význam překonávání překážek na cestě k dosahování překážek na cestě k dosahování vlastních cílů – objasní, proč se lidé odlišují v projevech chování – se seznámí s příčinou rozdílů v živosti prožívání a chování – posoudí vlastní schopnosti – si uvědomí složitost přesného vymezení pojmu inteligence a rozdíl mezi různými druhy inteligence – popíše, co vše je součástí zaměřenosti – vysvětlí vztah mezi charakterem a temperamentem a jejich postavení v celku osobnosti	8. Psychologické jevy 8.1. Čítí a vnímání 8.2. Představy 8.3. Myšlení a řeč 8.4. Paměť, pozornost, vůle 8.5. Emoce 8.6. Temperament 8.7. Schopnosti, zaměřenost 8.8. Intelligence, učení 8.9. Charakter
– utvoří si celkový pohled na osobnost, sumarizuje dílčí znalosti z celého roku – porovnává osobnost v jednotlivých etapách jejího života – vymezí, co každá etapa přináší do lidského života nového – uplatňuje vhodné způsoby vyrovnání se s náročnými životními situacemi – se seznámí s podstatou nejrozšířenějších duševních onemocnění – se seznámí s různými možnostmi řešení konfliktů	9. Vývoj osobnosti a vlivy na ní působící 9.1. Osobnost a životní cíle člověka 9.2. Vývoj osobnosti 9.3. Třídění psychických jevů 9.4. Psychohygiena 9.5. Režim dne 9.6. Stres 9.7. Duševní nemoci 9.8. Konflikt a jeho řešení
– umí vysvětlit pojem globalizace – má představu o základních globálních problémech – má přehled o nejrozšířenějších nemocech, které se týkají rozvojových zemí	10. Globalizace 10.1. Globální problémy 10.2. Trvale udržitelný rozvoj

Učební osnova a rozpis učiva – MATEMATIKA

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecné cíle vyučovacího předmětu:

- rozvíjet numerické dovednosti a návyky žáků v návaznosti na SOU
- zprostředkovat žákům matematické poznatky potřebné pro jejich odborné i další vzdělávání
- naučit žáky orientovat se v matematickém textu a porozumět zadání matematické úlohy
- naučit žáky využívat matematických poznatků v profesním i praktickém životě v situacích souvisejících s matematikou, umět vyhodnotit informace získané z různých zdrojů reálných situací (grafů, diagramů, tabulek apod.), matematizovat je a vyhodnotit výsledek řešení vzhledem k realitě
- zkoumat a řešit problémy včetně diskuse výsledků jejich řešení
- naučit žáky efektivně numericky počítat, používat a převádět běžně používané jednotky (délky, plochy, objemu, hmotnosti, času, rovinného úhlu, měny apod.)
- podílet se rozvoji logického myšlení a správném matematickém vyjadřování žáků
- motivovat žáky k pozitivnímu postoji k matematickému a celoživotnímu vzdělávání
- přispívat k formování žádoucích rysů žáka jako jsou vytrvalost, houževnatost, kritičnost a důvěru ve vlastní schopnosti

Charakteristika učiva:

- obsahově navazuje na učivo SOU
- zaměřuje se na rozšiřování poznatků ve vybraných okruzích učiva
- učivo je členěno na složky (operace s čísly, výrazy, rovnice a nerovnice, funkce, planimetrie, stereometrie, analytická geometrie přímky v rovině, posloupnosti, kombinatorika, pravděpodobnost, statistika)
- z daných okruhů bude vycházet posílení logického myšlení užitím počítačové techniky při denní činnosti maturanta a schopnost žáka operativním způsobem reagovat na proměnlivé požadavky

Pojetí výuky:

- stěžejní je srozumitelný a pro žáky přijatelnou formou podaný výklad látky učitelem, žáci mají pečlivé zápisy v sešitě
- důraz je kladen na procvičování a opakování stěžejního učiva v hodinách
- při výuce jsou používány sešity, kalkulačky, internet, PC, MFCHT, učebnice pro SOŠ, odborná literatura, názorné pomůcky (modely těles apod.), rýsovací potřeby atd.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a průřezových témat:

- vytváří mezipředmětové vztahy s přírodovědnými a odbornými předměty a s IKT
- napomáhá rozvoji logického myšlení a dovednosti logického řešení problémů použitím matematiky v různých situacích v profesním a osobním životě
- přispívá k posílení vytrvalosti, houževnatosti, sebedůvěry a sebekritičnosti a motivaci k celoživotnímu vzdělávání

Výsledky vzdělávání a kompetence	Tematické celky
Žák: – provádí aritmetické operace v množině reálných čísel – používá různé zápisy reálného čísla – používá absolutní hodnotu, zapíše a znázorní interval, provádí operace s intervaly (sjednocení, průnik) – řeší praktické úlohy s využitím procentového počtu – provádí operace s mocninami a odmocninami – provádí operace s mnohočleny, lomenými výrazy, výrazy obsahujícími mocniny a odmocniny	1. Operace s čísly a výrazy 1.1. Číselné obory – reálná čísla a jejich vlastnosti 1.2. Absolutní hodnota reálného čísla 1.3. Intervaly jako číselné množiny 1.4. Užití procentového počtu 1.5. Mocniny – s exponentem přirozeným, celým a racionálním, odmocniny 1.6. Výrazy s proměnnými
– řeší lineární a kvadratické rovnice a jejich soustavy, lineární a kvadratické nerovnice – třídí úpravy rovnic na ekvivalentní a neekvivalentní – převádí jednoduché reálné situace do matematických struktur, pracuje s matematickým modelem a výsledek vyhodnotí vzhledem k realitě	2. Řešení rovnic a nerovnic 2.1. Lineární rovnice 2.2. Lineární nerovnice 2.3. Soustavy lineárních rovnic 2.4. Soustavy lineárních nerovnic 2.5. Slovní úlohy 2.6. Kvadratická rovnice a nerovnice 2.7. Kvadratická rovnice 2.8. Kvadratická nerovnice 2.9. Soustava lineární a kvadratické rovnice 2.10. Slovní úlohy 2.11. Nerovnice v součinném a podílovém tvaru
– rozlišuje jednotlivé druhy funkcí, načrtne jejich grafy a určí jejich vlastnosti – převádí jednoduché reálné situace do matematických struktur, pracuje s matematickým modelem a výsledek vyhodnotí vzhledem k realitě – určí exponenciální a logaritmickou funkci jako funkce navzájem inverzní, stanoví jejich definiční obor a obor hodnot, typ monotonie a načrtne jejich graf – užije logaritmu a jeho vlastností při řešení exponenciální a logaritmické rovnice	3. Funkce a její průběh 3.1. Základní pojmy, pojem funkce, definiční obor funkce, obor hodnot funkce, graf funkce, vlastnosti funkcí 3.2. Lineární funkce, graf lineární funkce, přímá úměrnost, užití grafu lineární funkce, při řešení rovnic a jejich, soustav 3.3. Lineární lomená funkce, graf lineární. lomené funkce, nepřímá úměrnost 3.4. Kvadratická funkce, graf a vlastnosti kvadratické funkce, užití grafu kvadratické funkce při řešení kvadratických rovnic, nerovnic a jejich soustav 3.5. Exponenciální a logaritmické funkce, rovnice, pojem logaritmus, graf a vlastnosti funkce, exponenciální, graf a vlastnosti funkce logaritmické, inverzní funkce, exponenciální rovnice, logaritmická rovnice
– znázorní goniometrické funkce v oboru reálných čísel, používá jejich vlastností	4. Goniometrie 4.1. Orientovaný úhel 4.2. Goniometrické funkce ostrého a obecného úhlu

– a vztahů při řešení jednoduchých goniometrických rovnic i k řešení rovinných i prostorových útvarů	4.3. Věta sinová a kosinová 4.4. Goniometrické rovnice
– řeší úlohy na polohové i metrické vlastnosti rovinných útvarů – užívá věty o shodnosti a podobnosti trojúhelníků v početních i konstrukčních úlohách – rozlišuje základní druhy rovinných obrazců, určí jejich obvod a obsah – správně užívá pojmy bod, přímka, polopřímka, rovina, polovina, úsečka, úhel – užívá s porozuměním polohové a metrické vztahy mezi geometrickými útvary v rovině – rozliší konvexní a nekonvexní útvary, popíše a správně užívá jejich vlastnosti – při řešení úloh využívá množiny bodů dané vlastnosti – pojmenuje základní objekty v trojúhelníku, správně užije jejich vlastností – řeší praktické úlohy užitím trigonometrie pravouhlého a obecného trojúhelníku – rozliší základní druhy čtyřúhelníků, popíše a správně užije jejich vlastnosti – užije poznatky o mnohoúhelnících v úlohách početní geometrie – pojmenuje, znázorní a správně užije základní objekty v kružnici a kruhu, popíše a užije jejich vlastnosti (tětiva, kruhový oblouk, kruhová výseč a úseč, mezikružní) – určuje vzájemnou polohu dvou přímek, přímky a roviny, dvou rovin, odchylku dvou přímek, přímky a roviny, dvou rovin, vzdálenost bodu od roviny – popíše a určí shodná zobrazení (souměrnosti, posunutí, otočení) a užije jejich vlastnosti	5. Planimetrie 5.1. Planimetrické pojmy a poznatky – bod, přímka, rovina, úhel (vedlejší, vrcholový, střídavý, souhlasný, středový a obvodový) 5.2. Konvexní a nekonvexní útvar, množiny bodů dané vlastnosti, polohové a metrické úlohy 5.3. Trojúhelníky – základní objekty (strany, úhly, osy stran a úhlů, výška, těžnice, střední příčka, kružnice opsaná, a vepsaná, shodnost a podobnost, trojúhelníků, Pythagorova věta, Euklidovy věty, řešení pravouhlého a obecného trojúhelníku 5.4. Mnohoúhelníky – základní druhy čtyřúhelníků, pravidelné mnohoúhelníky, obvod a obsah mnohoúhelníku 5.5. Kružnice a kruh 5.6. Geometrická zobrazení – shodná a podobná zobrazení 5.7. Rovinné obrazce – obvod a obsah základních rovinných obrazců
– určuje vzájemnou polohu dvou přímek, přímky a roviny, dvou rovin, odchylku dvou přímek, přímky a roviny, dvou rovin, vzdálenost bodu od roviny – určuje povrch a objem základních těles s využitím funkčních stavů a trigonometrie – využije poznatků o tělesech v praktických úlohách z oboru	6. Stereometrie 6.1. Polohové vlastnosti útvarů v prostoru 6.2. Metrické vlastnosti útvarů v prostoru 6.3. Tělesa – charakteristika jednotlivých těles, povrch a objem těles (krychle, kvádr, jehlan, válec, kužel, koule)
– vysvětlí posloupnost jako zvláštní případ funkce – určí posloupnost: vzorec pro n-tý člen, výčtem prvků, graficky	7. Posloupnosti a jejich využití 7.1. Základní poznatky o posloupnostech, definice posloupnosti, vzorec pro n-tý člen, rekurentní určení posloupnosti

– rozliší aritmetickou a geometrickou posloupnost – určí aritmetickou posloupnost, užívá s porozuměním pojem difference, užívá základní vzorce pro aritmetickou posloupnost – určí geometrickou posloupnost, užívá s porozuměním pojem kvocient, užívá základní vzorce pro geometrickou posloupnost – provádí výpočty jednoduchých finančních záležitostí a orientuje se v základních pojmech finanční matematiky	7.2. Aritmetická posloupnost, pojem difference, základní vzorce 7.3. Geometrická posloupnost, pojem kvocient, základní vzorce 7.4. Využití posloupností, úlohy z finanční matematiky, užití v reálných situacích
– určí vzdálenost dvou bodů a souřadnice středu úsečky – užívá s porozuměním pojmy: vektor a jeho umístění, souřadnice vektoru a velikost vektoru – provádí operace s vektory (součet vektorů, násobení vektorů reálným číslem, skalární součin vektorů) – určí velikost úhlu dvou vektorů – řeší analyticky polohové a metrické vztahy bodů a přímek – užívá různá analytická vyjádření přímky	8. Analytická geometrie v rovině 8.1. Bod a vektor v rovině, vzdálenost dvou bodů, souřadnice středu úsečky, vektor a jeho umístění, souřadnice vektoru, velikost vektoru, početní operace s vektory, úhel vektorů 8.2. Přímka a její analytické vyjádření, parametrické vyjádření přímky v rovině, obecná rovnice přímky v rovině, směnicový tvar rovnice, přímky v rovině, polohové a metrické vztahy bodů a přímek
– užívá vztahy pro počet variací, permutací a kombinací bez opakování – počítá s faktoriály a kombinačními čísly – určí pravděpodobnost náhodného jevu kombinatorickým postupem – užívá pojmy: statistický soubor, absolutní a relativní četnost, variační rozpětí – čte, vyhodnotí a sestaví tabulky, diagramy a grafy se statickými údaji	9. Kombinatorika, pravděpodobnost a statistika v praktických úlohách 9.1. Pojmy faktoriál, kombinační číslo 9.2. Kombinatorické skupiny – variace, permutace, kombinace 9.3. Pravděpodobnost – náhodný jev, jistý jev, nemožný jev, opačný jev, nezávislost jevů, pravděpodobnost, náhodného jevu 9.4. Základy statistiky

Učební osnova a rozpis učiva – TĚLESNÁ VÝCHOVA

Pojetí vyučovacího předmětu

Obecné cíle vyučovacího předmětu

- pomáhá k rozvoji tělesné zdatnosti a k vývoji všestranně kultivovaného člověka,
- rozvíjí pohybové dovednosti a schopnosti s cílem dosáhnout optimálního pohybového rozvoje každého jedince,
- umožňuje zvýšit seberealizaci a rozvoj sebevědomí,
- ukazuje význam pravidel sportovních aktivit v životě jedince a jejich důsledky pro kolektivní cítění,
- vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci dovedli:
- pojímat zdraví a tělesnou zdatnost jako hodnoty potřebné ke kvalitnímu prožívání života a znát prostředky, jak své zdraví chránit, zvyšovat tělesnou zdatnost a kultivovat svůj pohybový projev,
- posoudit důsledky komerčního vlivu médií na zdraví a zaujmout k médiím kritický odstup,
- vyrovnávat nedostatek pohybu a jednostrannou tělesnou a duševní zátěž,
- umět připravit a provádět tělesná cvičení a pohybové aktivity s cílem pozitivně působit na zdravotní stav organismu,
- usilovat o dosažení sportovní a pohybové gramotnosti a zdatnosti,
- usilovat o pozitivní změny tělesného sebepojetí,
- využívat pohybových činností, pravidel a soutěží ke správným rozhodovacím postupům podle zásad fair play,
- kontrolovat a ovládat své jednání, chovat se odpovědně v zařízeních tělesné výchovy a sportu a při pohybových činnostech vůbec,
- preferovat pravidelné provádění pohybových aktivit v denním režimu,
- dosáhnout optimálního pohybového rozvoje v rámci svých možností,

Charakteristika učiva

- navazuje na znalosti a dovednosti získané na základní a střední škole,
- seznamuje s odbornou terminologií a využitím nových informačních technologií při sportovních aktivitách,
- určuje zásady správného sportovního tréninku s prvky relaxace, regenerace a kompenzace,
- zdůrazňuje hygienu a bezpečnost při cvičení a tím prevenci úrazů a nemocí,
- eliminuje dopad komerční reklamy určující ideál krásy a podtrhuje správnou výživu a stravovací návyky,

Pojetí výuky

- vyučování probíhá ve školní tělocvičně, posilovně a na venkovním hřišti určeném pro míčové sporty v samostatných hodinových jednotkách,
- výuka se uskutečňuje formou skupinovou na stanovištích, frontovou při nácviku a hromadnou při opakování nacvičených prvků,
- při výuce jsou využívány i nové informační technologie vztahující se k metodice výuky pohybových aktivit,

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a průřezových témat

- osvojení si pomůcek informativních a komunikativních technologií při sportovních aktivitách,
- rozvoj komunikativních dovedností v rámci použití přesné sportovní terminologie a vystupování při sportu spojené se zásadami kultury chování,
- v rámci personálních kompetencí rozlišit aktivitu výkonnostní, relaxační a volit různé techniky z hlediska uplatnění zdravého životního stylu,
- pomocí dodržování pravidel her a soutěží navazovat vstřícné mezilidské vztahy, předcházet konfliktním sociálním situacím,
- samostatně plánovat sportovní aktivitu v každodenním běžném životě a mírnit rizika sociálně patologického chování.

Výsledky vzdělávání a kompetence	Tematické celky
Žák: – kompenzuje nežádoucí účinky velkého fyzického a psychického zatížení – volí sportovní vybavení (výzbroj, výstroj) odpovídající příslušné činnosti a podmínkám (klimatickým, zařízení, hygieně, bezpečnosti)	1. Péče o zdraví 1.1. Prevence úrazů 1.2. Rizikové faktory poškozující zdraví 1.3. Hygiena a bezpečnost, vhodné oblečení, cvičební úbor a obutí, záchrana a pomoc, zásady chování a jednání v různém prostředí
– kultivuje své tělesné a pohybové projevy – rozvíjí svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost – ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných sil i vzhledem k požadavkům budoucího povolání, – uplatňuje osvojené způsoby relaxace	2. Pohybové dovednosti 2.1. Tělesná cvičení pořadová 2.2. Tělesná cvičení všestranně rozvíjející (překážkové dráhy) 2.3. Kondiční cvičení (těž. míče, švihadla činky) 2.4. Relaxační cvičení 2.5. Projekt – plán zvyšování kondice, postupy, konkrétní svalové skupiny, hodnoty zátěže, výsledky a cíle 2.6. Význam pohybu pro zdraví, prostředky ke zvyšování síly, rychlosti, vytrvalosti, obratnosti a pohyblivosti, technika a taktika 2.7. Regenerace a kompenzace, relaxace
– sladí pohyb, sestaví pohybové vazby a vytvoří pohybovou sestavu – komunikuje při pohybových činnostech, dodržuje smluvený signál a vhodně používá odbornou terminologii.	3. Gymnastika 3.1. Cvičení s náčiním (švihadla, míče) 3.2. Rozcvičky 3.3. Akrobacie – kotoul vpřed, vzad, varianty kotoulů, přemet stranou, sestava 3.4. Odborné názvosloví 3.5. Cvičení na nářadí: 3.6. Koza – roznožka, skrčka 3.7. Hrazda – výmyk, podmet, toč vzad, jízdo 3.8. Kruhy – svis vznesmo, střemhlav, cviky v kyvu, seskok 3.9. Šplh na tyči, laně, soutěž ve šplhu
– uplatňuje techniku a základy taktiky v základních sportovních hrách, – uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách, – ovládá základní herní činnosti jednotlivce a spolupracuje na týmovém herním výkonu, rozliší jednání fair play od nesporného – komunikuje při pohybových činnostech, dodržuje smluvený signál a vhodně používá odbornou terminologii – volí sportovní vybavení odpovídající příslušné činnosti a podmínkám	4. Sportovní hry 4.1. Florbal – HČJ (vedení a zpracování míčku, přihrávka, střelba) 4.2. Volejbal – HČJ (odbíjení obouruč, vrchem, spodem, podání) 4.3. Košíková – HČJ (driblink, přihrávka, dvojtakt, střelba na koš) 4.4. Kopaná – HČJ (vedení a zpracování míče, přihrávka, střelba, hra hlavou) 4.5. Pravidla soutěží, rozhodování 4.6. Výstroj, výzbroj, údržba 4.7. Alternativní hry – stolní tenis, streetbal, nohejbal 4.8. Soutěže a utkání

– rozvíjí svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost	5. Úpoly 5.1. Přetahy a přetlaky, druhy a techniky úpolových sportů
– zjistí úroveň pohyblivosti, ukazatele své tělesné zdatnosti – koriguje si tělesný režim ve shodě se zjištěnými údaji	6. Testování tělesné zdatnosti 6.1. Motorické testy
– zvolí vhodná cvičení ke korekci svého zdravotního oslabení a rozliší vhodné a nevhodné pohybové činnosti vzhledem k poruše svého zdraví – zhodnotí své pohybové možnosti a dosahuje osobního výkonu z nabídky pohybových aktivit	7. Zdravotní tělesná výchova 7.1. Speciální korektivní cvičení podle druhu oslabení 7.2. Pohybové aktivity, gymnastická cvičení, pohybové hry 7.3. Kontraindikované pohybové aktivity
– vyhledá potřebné informace z oblasti zdraví, pohybu a sportu	8. Zdroje informací 8.1. Internet, časopisy, televize

Učební osnova a rozpis učiva – INFORMATIKA

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecné cíle vyučovacího předmětu:

- vyjadřují společenské požadavky na celkový vzdělanostní a osobnostní rozvoj žáků
- zahrnují hodnoty a postoje, produktivní činnosti a praktické dovednosti, poznatky a porozumění, rozvíjí vzdělání a vytváří obecné předpoklady pro úspěšné studium odborných předmětů a práci v zaměstnání
- žáku přiblížit praktické prostředky využití osobních počítačů v soukromém a pracovním prostředí
- žáka připravit na základní požadavky zaměstnavatelů po nástupu do pracovního poměru

Charakteristika učiva:

- učivo vede žáka k samostatnému přemýšlení
- nutí žáka aplikovat nabyté vědomosti
- získává přehled o složení a funkci technického vybavení počítače
- dovednosti pro použití aplikačních programů pro konkrétní podmínky
- maximální využití možností aplikačních programů

Pojetí výuky:

- výuka probíhá v PC učebnách, třídy jsou rozděleny na skupiny
- každý žák má k dispozici svůj PC s potřebným vybavením pro výuku
- výuka je založena na základních didaktických principech a vede žáka od jednoduchého ke složitějšímu
- individuální přístup ke každému žákovi
- žák je soukromá osoba, jež využívá domácí počítač pro styk s příbuznými a známými
- žák je budoucí zaměstnanec, který bude využívat služební počítač pro obsluhu firemních agend

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a průřezových témat:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání
- má integrující charakter – navazuje na poznatky z jiných předmětů
- žák se učí pracovat s informacemi, vyhodnocovat je, zpracovávat je, interpretovat je, předávat je
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušenosti a vědomosti nabytých dříve
- umí správně používat rozličné aplikace
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky
- uplatňovat různé způsoby práce s textem, umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy (např. výklad, přednášku, proslov aj)
- vychovává žáky ke kultivovanému jazykovému projevu a podílí se na rozvoji jejich duchovního života
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, včetně zkušeností svých i jiných lidí
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání
- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace
- zpracovávat administrativní písemnosti, pracovní dokumenty i souvislé texty na běžná i odborná témata
- podporuje vývoj všestranně vzdělané osobnosti

Výsledky vzdělávání a kompetence	Tematické celky
Žák: – interpretuje data (získá z dat informace), posuzuje množství informace v datech, vyslovuje předpovědi na základě dat, uvědomuje si omezení použitých modelů; – odhaluje chyby v datech; – porovná různé příklady kódování dat a jejich použití; vysvětlí proces digitalizace a jeho úskalí; – aktivně a s porozuměním používá různé datové formáty, ovládá konverzi mezi různými formáty téhož obsahu; – formuluje problém a požadavky na jeho řešení; získává potřebné informace, posuzuje jejich využitelnost a dostatek (úplnost) vzhledem k řešenému problému; používá systémový přístup k řešení problémů; pro řešení problému sestaví model; – převede data z jednoho modelu do jiného; najde nedostatky daného modelu a odstraní je; porovná různé modely s ohledem na kvalitu řešení daného problému; – zvažuje přínosy a limity statistického zpracování dat a strojového učení v oblasti umělé inteligence;	1. Data, informace a modelování 1.1. data a informace, interpretace dat; 1.2. informace a množství informace v datech; 1.3. chyby v datech a kontrola dat; 1.4. kódování informací a dat; 1.5. záznam, přenos a distribuce dat a informací v digitální podobě; 1.6. datové formáty, kódování různých formátů dat (např. text, obraz, zvuk, video); 1.7. zápis informace pomocí kódovací tabulky nebo kódovacího jazyka; 1.8. model jako zjednodušení reality (např. schéma, graf, diagram, pojmová a myšlenková mapa); 1.9. vlastnosti, vazby a závislosti modelu dat; 1.10. statistické zpracování dat, odhad a předpovědi; 1.11. strojové učení na základě dat, jeho limity, přínosy a rizika;
– na základě analýzy problému specifikuje zadání pro tvorbu programu, skriptu nebo webové aplikace; – rozdělí zadání nebo problém na menší části, rozhodne, které je vhodné řešit algoritmicky, své rozhodnutí zdůvodní; – navrhne algoritmy a datové struktury podle specifikace zadání a zapíše je vhodnou formou; – ve vztahu k charakteru a velikosti vstupu hodnotí algoritmy a datové struktury podle různých hledisek, porovná a vybere pro řešený problém ty nejvhodnější; vylepší algoritmus podle daného hlediska; – vytvoří jednoduchý spustitelný program, skript, nebo webovou aplikaci; – testuje spustitelný program, skript nebo webovou aplikaci; najde, specifikuje a opraví případnou chybu; – spolupracuje při tvorbě programu s další osobou, popisuje strukturu programu další osobě;	2. Tvorba, testování a provoz softwaru 3. Požadavky a analýza 3.1. specifikace a popis řešeného problému, požadavky na řešení; 3.2. analýza a dekompozice (rozložení) problému; 4. Tvorba a vývoj 4.1. základní koncepce tvorby programů (např. proměnná a datový typ, řídicí příkazy, cykly); 4.2. návrh algoritmů a datových struktur; 4.3. zápis algoritmu vhodnou formou (např. blokové schéma, přirozené a formální jazyky, skriptovací a programovací jazyk); 4.4. využívání hotových komponent; 5. Testování programů 5.1. druhy chyb, chybové hlášky, neočekávané ukončení a zamrznutí; 5.2. způsoby a druhy testování softwaru; 5.3. spotřeba výpočetních a jiných zdrojů; 6. Běh a provoz 6.1. verze programu, instalace a aktualizace programu;

	6.2. hlášení a evidence závad, logování a sledování provozu; 6.3. nápověda a licence programu;
– analyzuje a hodnotí informační systémy podle zadaných hledisek; – vyhledává pomocí uživatelského rozhraní a navigace v informačním systému specifické informace podle zadání; – vyhledává a zpracovává data pomocí vhodných nástrojů pro dotazování; používá při vyhledávání vazby mezi entitami, číselníky a identifikátory; – identifikuje zdroje záznamů v informačním systému a určuje jejich umístění, validitu a míru zabezpečení; provede hromadný import nebo export dat; – navrhne procesy zpracování dat a roli/role jednotlivých uživatelů; – navrhne a vytvoří strukturu vzájemného propojení dat; navrhuje číselníky a identifikátory dat; – třídí a řadí data, která následně vizualizuje nebo zpracuje do obvyklého formátu v daném kontextu a oboru; – navrhne způsob využití informačního systému k řešení problému ve svém oboru, otestuje ho se skupinou uživatelů a vyhodnotí případné chyby, chybové stavy a jejich příčiny;	7. Informační systémy 7.1. účel a charakteristika informačního systému nebo služby; 7.2. veřejné nebo oborové informační systémy a služby; 7.3. uživatelská rozhraní (např. navigace, přístupnost, jazykové mutace); 7.4. uživatelské účty, role, oprávnění a bezpečnost v informačních systémech; 7.5. datový záznam, entita, atribut a vazba, číselníky a identifikátory; 7.6. definice procesů, činností a konfigurace informačního systému; 7.7. zdroje záznamů v informačním systému (např. databáze, souborový systém, síťové služby); 7.8. vyhledávání a vizualizace dat (např. třídění, řazení a filtrování, rozpoznávání vzorů a trendů); 7.9. hromadné zpracování dat, export a import;
– identifikuje v historii vývoje hardwaru i softwaru zlomové události; ukáže, které koncepty se nemění a které ano; – rozumí fungování hardwaru a periférií natolik, aby je mohl efektivně a bezpečně používat a snadno se naučil používat nové; – popíše, jakým způsobem operační systém zajišťuje své hlavní úkoly; – rozpozná různé druhy paměťových úložišť a popíše jejich základní principy, nastavuje sdílení a zálohování dat; – na základě porozumění fungování softwaru efektivně a bezpečně využívá různá uživatelská prostředí; – efektivně a bezpečně využívá vhodné aplikace podle stanoveného cíle; – porovná jednotlivé způsoby propojení digitálních zařízení, charakterizuje počítačové sítě a internet; vysvětlí, pomocí čeho a jak je komunikace mezi jednotlivými zařízeními v síti zajištěna;	8. Digitální technologie 9. Hardware a software 9.1. zlomové události a technologie v historii a jejich vliv na obor, trh práce a společnost; 9.2. současná výpočetní zařízení, jejich technické parametry, základní komponenty; 9.3. připojitelné periferie, zobrazovací zařízení, vstupní/výstupní zařízení, rozhraní a konektory; 9.4. souborový systém a paměťová úložiště; 9.5. operační systémy; 9.6. aplikační software a jeho využití pro odborné činnosti 10. Počítačové sítě a síťové služby 10.1. internet a počítačové sítě, přenos dat, komunikační protokol a adresování v síti; 10.2. typy, vlastnosti různých sítí, internet věcí; 10.3. fyzická a logická infrastruktura sítí, typy síťových zařízení, servery a datová centra; 10.4. cloudové a sdílené služby v síti, virtualizace; 10.5. webové aplikace a služby, hypertextový formát dat, URL adresa a doména;

– rozumí fungování sítí natolik, aby je mohl bezpečně a efektivně používat; – identifikuje a řeší technické problémy vznikající při práci s digitálními zařízeními; poradí druhým při řešení typických závad; – chrání digitální zařízení, digitální obsah i osobní údaje v digitálním prostředí před poškozením, přepisem/změnou či zneužitím; reaguje na změny v technologiích ovlivňujících bezpečnost;	11. Bezpečnost v digitálním prostředí 11.1. způsoby útoků na technologie, základní prvky ochrany (např. aktualizace softwaru, antivir, firewall, VPN, šifrování); 11.2. sociotechnické metody útoků na uživatele, bezpečné chování a nastavení prostředí (např.: práce s hesly, více faktorová autentizace, zálohování dat); 11.3. digitální identita, elektronický podpis, eGovernment a státní informační systémy; 11.4. digitální stopa – vědomá a nevědomá, logy, metadata, cookies a narušení soukromí při využívání technologií; 11.5. sledování uživatele, algoritmy sociálních sítí a personalizace obsahu, doporučovací systémy.
--	--

Učební osnova a rozpis učiva – EKONOMIKA

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecné cíle vyučovacího předmětu:

- naučit žáky ovládat základní ekonomické pojmy tak, aby byli schopni odborně komunikovat, vést úřední jednání, vyhledávat a posuzovat informace
- naučit žáky základům podnikové ekonomiky a podnikání, které jsou potřebné pro vedení živnosti a obchodní společnosti, tvorbu hospodářského výsledku a splnění daňových a odvodových povinností
- připravit žáky na zvládání podnikatelských aktivit, založení a řízení vlastní firmy
- zvládnout základní způsob myšlení, které vyžaduje tržní hospodářství a situace na trhu práce a které je nezbytné pro odpovědné rozhodování podnikatele, spotřebitele a zaměstnance
- orientovat se v platné legislativě pro podnikatele
- zajistit přehled o národním hospodářství ČR, orientaci ve státní správě ČR a institucích EU

Charakteristika učiva:

- rozvíjet porozumění ekonomických dějů, jejich analýzu a vyvozování optimálních závěrů
- zajistit, aby rozuměli ekonomickým pojmům, dovedli vést rozhovor na odborné úrovni, komunikovali s úřady
- vést žáky k osvojování a prohlubování učiva, získávat nové informace, rozvíjet praktické dovednosti
- motivovat žáky k dalšímu rozvíjení již získaných znalostí v souvislosti s neustálým vývojem legislativy a změnami podnikatelské praxe

Pojetí výuky:

- vysvětlit učivo kombinací výkladu a řízeného rozhovoru, ve výuce se využívá AV technika
- učivo je rozděleno do dílčích celků, ve kterých je probíráno, jednotlivé celky na sebe navazují
- každý celek je probrán formou výkladu, při kterém je kladen důraz na spolupráci s žáky a jejich znalosti z praxe
- důležitou součástí jsou uvedené příklady z praxe a následná širší diskuse s reakcí na názory, otázky a připomínky žáků
- k výuce jsou použity dostupné vzory ekonomické a personální dokumentace, dále se využívá AV techniky jako doplněk k pochopení problematiky přístupnější formou
- žáci se účastní exkurzí, které jsou škole umožněny
- žáci si vedou základní poznámky v sešitech, je jim doporučena odborná literatura a informace z internetu

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a průřezových témat:

- tento odborný předmět je novou oblastí pro rozšíření odborných znalostí žáků, kteří jsou v této tematice často vystavováni konfrontace teorie s praxí, zejména pak po příchodu absolventů do pracovního života

- pomáhá formulovat vlastní názory písemnou i ústní formou
- učí žáky jednat s lidmi, diskutovat, argumentovat a hledat kompromisy
- žák se učí pracovat s informacemi, vyhodnocovat je, interpretovat je a předávat
- podporuje vývoj všestranně vzdělané osobnosti

Výsledky vzdělávání a kompetence	Tematické celky
Žák: – správně používá a aplikuje základní ekonomické pojmy – posoudí důležitost jednotlivých statků a služeb	1. Základní ekonomické pojmy 1.1. Ekonomie, mikroekonomie, makroekonomie 1.2. Potřeby, statky a služby 1.3. Spotřeba a životní úroveň 1.4. Výroba a výrobní faktory 1.5. Hospodářský proces 1.6. Vzácnost 1.7. Reprodukce
– vysvětlí funkce tržního mechanismu a rozumí jim – vyjádří formou grafu určení rovnovážné ceny – posoudí správně vliv ceny na nabídku a poptávku – na příkladu popíše fungování tržního mechanismu – vysvětlí fáze hospodářského procesu – definuje zboží a jeho vlastnosti	2. Tržní mechanismus 2.1. Definování a rozdělení trhu 2.2. Tržní subjekty 2.3. Nabídka a poptávka 2.4. Zboží, rovnovážná cena 2.5. Faktory ovlivňující změny nabídky a poptávky 2.6. Racionální chování spotřebitele 2.7. Konkurence
– orientuje se v živnostenském a ostatních zákonech souvisejících s podnikáním – rozlišuje různé formy podnikání a vysvětlí jejich hlavní znaky – vytvoří jednoduchý podnikatelský záměr a zakladatelský rozpočet – na příkladu vysvětlí základní povinnosti podnikatele vůči státu – vysvětlí možnosti podnikání v regionu a v obecně právních formách podnikání – jedná na živnostenském úřadu, charakterizuje postup při zakládání a při ukončení živnosti	3. Podnikání, podnikatel 3.1. Podnikání podle živnostenského zákona 3.2. Podnikání podle zákona o obchodních korporacích 3.3. Podnikatelský záměr 3.4. Zakladatelský rozpočet 3.5. Povinnosti podnikatele 3.6. Ostatní formy podnikání
– na příkladech charakterizuje obsah a průběh příslušné hlavní činnosti – vyjmenuje a popíše způsoby financování podniku vlastními a cizími zdroji – charakterizuje dlouhodobý majetek a vysvětlí důvody jeho pořízení – orientuje se v problematice péče o jakost – posoudí ekologické souvislosti výrobní činnosti – promyslí hlavní podnikatelskou činnost svého podniku, jeho vybavení zdroji, majetkem a	4. Hlavní činnost obchodního závodu 4.1. Výroba, obchod, ostatní služby komerční a veřejné 4.2. Péče o jakost 4.3. Vybavení obchodního závodu finančními zdroji 4.4. Vybavení oběžným a dlouhodobým majetkem 4.5. Zabezpečení hlavní činnosti obchodního závodu lidskými zdroji 4.6. Podnikatelský záměr pro svou fiktivní firmu – projekt

zaměstnanci, provede základní ekonomické propočty a sestaví podnikatelský záměr	
– provádí běžné výpočty – odpisů, výrobní kapacity, ukazatelů úrovně hospodaření a komentuje výsledky – rozliší základní dokumenty u dlouhodobého majetku – vysvětlí důvody pořízení a vyřazení dlouhodobého majetku – popíše a počítá účetní a daňové odpisy – uvede opatření ke zvýšení využití dlouhodobého majetku – rozliší oběžný a dlouhodobý majetek a jeho strukturu – rozliší druhy oběžného majetku a složky zásob – na příkladu ukáže postup pořízení zásob a požadavky na jejich skladování – popíše náležitosti příjemky, skladní karty a výdejky materiálu – vypočte plánovanou spotřebu materiálu a z bilanční rovnice stanoví potřebu nákupu – orientuje se v právní úpravě dodavatelsko-odběratelských vztahů (rozliší kupní smlouvu a smlouvu o dílo)	5. Zabezpečení hlavní činnosti dlouhodobým a oběžným majetkem 5.1. Dlouhodobý majetek a jeho členění 5.2. Pořízení, oceňování, evidence a vyřazení dlouhodobého majetku 5.3. Opotřebení, účetní a daňové odpisy 5.4. Kapacita dlouhodobého majetku 5.5. Hospodaření s dlouhodobým majetkem 5.6. Oběžný majetek a zásoby 5.7. Pořízení, oceňování, evidence a skladování zásob 5.8. Optimalizace zásob a zjištění potřeby nákupu 5.9. Dodavatelsko-odběratelské vztahy
– na příkladu popíše základní způsoby získávání zaměstnanců – určí kritéria pro výběr zaměstnanců – charakterizuje jednotlivé metody hodnocení zaměstnanců – vymezí základní oblasti péče o zaměstnance – orientuje se v zákoníku práce – rozliší způsoby ukončení pracovní poměru – určí náležitosti v pracovní smlouvě – vysvětlí funkci odborů a kolektivní smlouvy – vysvětlí základní úkoly a povinnosti organizace při zajišťování BOZP – zdůvodní úlohu státního odborného dozoru nad bezpečností práce – uvede příklady bezpečnostních rizik, event. nejčastější příčiny úrazů a jejich prevenci – uvede povinnosti zaměstnance i zaměstnavatele v případě pracovního úrazu	6. Zabezpečení hlavní činnosti lidskými zdroji, pracovněprávní vztahy 6.1. Zjištění a plánování potřeby zaměstnanců 6.2. Získávání a výběr zaměstnanců 6.3. Hodnocení zaměstnanců 6.4. Péče o zaměstnance 6.5. Národní soustava povolání 6.6. Vznik a zánik pracovního poměru 6.7. Práva a povinnosti zaměstnance a zaměstnavatele v pracovním poměru 6.8. Postavení odborů, kolektivní smlouva 6.9. Bezpečnost a ochrana zdraví při práci, hygiena práce, požární prevence
– orientuje se v základních pojmech z oblasti mzdových předpisů	7. Mzdová soustava 7.1. Právní úprava mzdy a platu 7.2. Složky mzdy

– výpočte základní mzdu, pobídkové složky mzdy, náhrady mezd – vyčíslí zdravotní a sociální pojištění, zdanitelnou mzdu, čistou mzdu, nemocenské dávky, částku k výplatě – rozliší pracovní smlouvy a dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr z hlediska odměny, pojištění a daně z příjmů	7.3. Výpočet čisté mzdy 7.4. Zákonné odvody
– porovná princip hospodaření obchodní korporace a neziskové organizace – na příkladech rozliší jednotlivé druhy nákladů a výnosů – vypočte podle kalkulačního vzorce celkové náklady a cenu výrobku – vypočte a pojmenuje základní ukazatele efektivnosti a rentability a komentuje výsledky – rozliší zdroje vlastní a cizí, krátkodobé a dlouhodobé	8. Hospodaření obchodního závodu 8.1. Náklady – členění, možnosti snižování, manažerské pojetí nákladů, rozdíl mezi náklady a výdaji 8.2. Kalkulace cen, kalkulační metody, fakturace ceny 8.3. Kalkulace ceny – projekt 8.4. Výnosy – členění, možnosti zvyšování 8.5. Výsledek hospodaření – formy a složky, rozdělení zisku, ztráta 8.6. Úroveň hospodaření 8.7. Zdroje financování
– vysvětlí princip fungování finančního trhu a popíše úlohu jednotlivých subjektů na finančním trhu – na příkladech peněžních produktů člení finanční trh – používá nejběžnější platební nástroje, smění peníze podle kurzovního lístku – vysvětlí rozdíl mezi úrokovou mírou a RPSN a vypočítá výši úroků z vkladu – rozlišuje cenné papíry krátkodobé a dlouhodobé, majetkové a úvěrové – rozliší RM systém a burzu – vysvětlí poslání centrální banky – rozliší aktivní, pasivní a neutrální bankovní operace komerčních bank – uvede různé druhy a formy úvěrů a vhodnost jejich použití – na příkladu posoudí, zda nabídka je v souladu s ochranou spotřebitele na finančním trhu – vybere nejvhodnější pojistný produkt s ohledem na své potřeby – provede jednoduché srovnání výhodnosti peněžních produktů	9. Finanční trh 9.1. Finanční trh a kritéria investora 9.2. Platební styk v národní a zahraniční měně 9.3. Úrok a úroková sazba 9.4. Cenné papíry a obchodování s nimi 9.5. Role centrální banky 9.6. Činnosti komerčních bank 9.7. Investiční a podílové fondy 9.8. Účastnické a penzijní fondy 9.9. Stavební spořitelny 9.10. Pojišťovny
– uvede příklady korporací ve vybraných odvětvích národního hospodářství – srovná úlohu velkých a malých subjektů v ekonomice státu	10. Národní hospodářství 10.1. Struktura národního hospodářství 10.2. Vývoj národního hospodářství 10.3. Subjekty ekonomiky a jejich úloha

– porovná hodnoty ukazatelů produktu celkem a na 1 obyvatele – vysvětlí vývoj, příčiny, druhy a důsledky nezaměstnanosti a úlohu státu – vysvětlí podstatu inflace a její důsledky na finanční situaci obyvatel, a na příkladu ukáže, jak se bránit jejím nepříznivým důsledkům – porovná obchodní a platební bilanci – na příkladech rozliší příjmy a výdaje státního rozpočtu	10.4. Činitelé ovlivňující úroveň národního hospodářství 10.5. Hrubý domácí produkt, nezaměstnanost, inflace, platební bilance 10.6. Státní rozpočet
---	---

Učební osnova a rozpis učiva – PÍSEMNÁ A ÚSTNÍ KOMUNIKACE

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecné cíle vyučovacího předmětu:

- rozvoj profesních komunikativních kompetencí žáků v oblasti společenské, obchodně – podnikatelské, administrativní a sociální
- využití informačních kanálů ke kontaktům se státními i soukromými institucemi vedoucích k získání a udržení práce
- vést žáky k odpovědnosti za vlastní život a pracovní kariéru, a to zejména ve vazbě na úrovně a typy vzdělávání tak, aby byli motivováni k aktivnímu pracovnímu životu a připraveni na jeho změny a nutnost přizpůsobivosti a mobility

Charakteristika učiva:

- rozvíjet komunikativní – verbální i písemné dovednosti a schopnosti žáků, řešit svou prezentaci se zaměstnavateli a řešit variační nebo problémové situace související s vlastním ekonomickým zapojením i do podnikání
- naučit žáky efektivně pracovat s informacemi (vyhledávání, vyhodnocení, použití)
- naučit žáky pracovat s prostředky informačních a komunikačních technologií v osobním i pracovním životě
- naučit žáka vhodně komunikovat

Pojetí výuky:

- výuka probíhá jak v PC učebnách, třídy jsou rozděleny na skupiny, ale také i v klasické učebně
- učivo je předáváno formou výkladu se současným praktickým procvičováním
- žáci dostávají úkoly pro samostatnou práci
- důležitou součástí probírané látky je širší diskuse s reakcí na názory, otázky a připomínky žáků

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a průřezových témat:

- výuka probíhá jak v PC učebnách, třídy jsou rozděleny na skupiny, ale také i v klasické učebně
- učivo je předáváno formou výkladu se současným praktickým procvičováním
- žáci dostávají úkoly pro samostatnou práci
- důležitou součástí probírané látky je širší diskuse s reakcí na názory, otázky a připomínky žáků

Výsledky vzdělávání a kompetence	Tematické celky
Žák: – přesně a v přiměřené rychlosti ovládá klávesnici PC desetiprstovou hmatovou metodou – píše podle diktátu – zpracuje text s využitím zvýraznění a formátování	1. Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností 1.1. Nácvik psaní malých a velkých písmen 1.2. Nácvik diakritických a interpunkčních znamének 1.3. Nácvik číslic a značek
– zpracovává písemnosti a tabulky a upravuje – je podle normy – manipuluje s písemnými a elektronickými dokumenty podle stanovených pravidel	2. Zpracování písemností a manipulace s nimi 2.2. Pravidla doporučené normalizované úpravy 2.3. písemností a adres 2.4. Obchodní, právní, personální a interní písemnosti, osobní dopisy 2.5. Tabulky (jejich náležitosti a druhy) 2.6. Manipulace s dokumenty
– uplatňuje prostředky verbální a neverbální	3. Interpersonální komunikace a společenský styk 3.1. Sociální psychologie

– jedná podle zásad společenského a profesního vystupování – uplatňuje znalosti psychologie trhu v obchodním jednání – využívá znalostí sociálního jednání	3.2. Psychologie trhu 3.3. Komunikace
--	---

Učební osnova a rozpis učiva – ÚČETNICTVÍ

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecné cíle vyučovacího předmětu:

- zorientovat žáky v účetní legislativě, naučit je základním účetním pojmům
- vyhotovovat a zpracovávat účetní doklady
- vést samostatně daňovou evidenci a vyhotovit daňové přiznání fyzické osoby
- naučit žáky chápat princip podvojného účetnictví a osvojit si techniku a metody účtování
- účtovat běžné účetní případy
- provést uzávěrkové operace a vytvořit účetní závěrku
- vyhotovit daňová přiznání, komunikovat se správcem daní
- naučit žáky znát daňovou soustavu ČR, výpočet daní
- vést žáky k posuzování nákladů a výnosů z hlediska tvorby HV a optimalizace daňové povinnosti

Charakteristika učiva:

- rozvíjí chápání ekonomických a účetních dějů
- vede žáky k porozumění ekonomických a účetních pojmů
- upevňuje odbornost
- pomáhá poznání aplikace teoretických poznatků do praktického využití v podniku
- rozvíjí schopnost odborného vyjadřování vést rozhovor na odborné úrovni
- vede k osvojení dovedností pořizovat a zpracovávat účetní doklady
- učí účetním dovednostem
- naučí používat účetnictví jako významný zdroj informací nutných pro efektivní využívání majetku a zajištění dlouhodobě příznivého výsledku hospodaření
- učí interpretovat a posuzovat zjištěné výsledky
- poskytuje vědomosti, znalosti a dovednosti k finančnímu řízení firmy, tvorby hospodářského výsledky a splnění daňových povinností podnikatele
- motivuje je k dalšímu rozvíjení již získaných znalostí v souvislosti s vývojem účetní a daňové legislativy
- upevňuje vědomosti a dovednosti, které žáci získali v jiných předmětech

Pojetí výuky:

- učivo je probíráno v logických celcích ve vzájemné návaznosti
- základech výuky je výklad s využitím AV techniky
- žákům je poskytována textová studijní podpora
- učivo je doplněno příklady, ukázkami z podnikatelské praxe
- vedou samostatně peněžní deník daňové evidence
- účtují ve finančním účetnictví
- vyhotoví daňová přiznání
- teoretické poznatky žáci procvičují v hodinách s využitím počítače
- žáci konzultují pracovní úkoly v rámci pracovních skupin

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a průřezových témat:

- výuka přispívá k celkovému přehledu v oblasti podnikatelského vzdělávání žáků
- pomáhá žákům orientovat se v účetní technologii
- žák se učí pracovat s účetními informacemi, vyhodnocovat a interpretovat je
- posiluje odborné sebevědomí žáků při konfrontaci s praxí s cílem usnadnit tak přechod absolventů do praktického života
- naučí žáky základní dovednosti v oblasti účetnictví a v oblasti daní
- vede žáky k orientaci v účetních výkazech a posouzení výsledků hospodaření
- informuje o nejdůležitějších právech a povinnostech podnikatele a zaměstnance v oblasti účetnictví
- má integrující charakter, navazuje na znalosti z jiných odborných ekonomických

Výsledky vzdělávání a kompetence	Tematické celky
Žák: – charakterizuje předmět účetnictví a vymezí – základní pojmy – účetní jednotka, účetní – období – charakterizuje předmět daňové evidence, – vymezí okruh osob vedoucích daňovou – evidenci – vyjmenuje knihy používané obvykle pro – vedení daňové evidence	1. Vymezení účetnictví a daňové evidence 1.1 Předmět a právní úprava daňové evidence podnikatele 1.2 Předmět a právní úprava účetnictví 1.3 Účetní doklady a knihy
– účtuje o pokladně na základě příjmových a výdajových pokladních dokladů – vyhotoví pokladní příjmové a výdajové doklady – vede pokladní knihu – účtuje na základě bankovního výpisu – účtuje o ceninách	2. Peněžní prostředky 2.1 Příjmy a výdaje 2.2 Pokladna a ceniny 2.3 Bankovní účty
– vypočítá pořizovací cenu materiálu – orientuje se v procesu přijímání zboží (popř. materiálu) na sklad včetně veškeré písemné evidence – vyhotoví příjemku, výdejku – pracuje s dodacími listy – účtuje o materiálu a o výrobcích – účtuje o nákupu a prodeji zboží – vyplní skladní kartu na základě příjemek a výdejek	3. Zásoby 3.1 Členění a oceňování zásob 3.2 Účtování zásob 3.3 Analytická evidence
– charakterizuje hmotný majetek v daňové evidenci – uvede členění dlouhodobého majetku v účetnictví – účtuje o pořízení, převzetí a odpisech dlouhodobého majetku	4. Dlouhodobý majetek 4.1 Členění a oceňování dlouhodobého majetku 4.2 Pořizování dlouhodobého majetku 4.3 Odpisování dlouhodobého majetku 4.4 Hmotný majetek v daňové evidenci 4.5 Analytická evidence dlouhodobého majetku

– zatřídí hmotný majetek do odpisových skupin podle zákona o daních z příjmů – počítá daňové odpisy rovnoměrné a zrychlené – počítá oprávky a zůstatkovou cenu dlouhodobého (hmotného) majetku – vyhotoví inventární kartu dlouhodobého (hmotného) majetku – účtuje o vyřazení dlouhodobého majetku	4.6 Vyřazování dlouhodobého majetku
– uvede přehled nejtypičtějších pohledávek a závazků podnikatele – vyhotoví fakturu a zachytí ji v knize vystavených faktur – likviduje přijaté faktury a zachytí je v knize přijatých faktur – zachytí hotovostní a bezhotovostní úhrady faktur a provede jejich párování s fakturami – účtuje vydané a přijaté faktury a jejich úhrady – účtuje o dalších pohledávkách, zejména za zaměstnanci a pojišťovnami – účtuje o dalších krátkodobých závazcích, zejména u zaměstnanců, pojišťoven a finančního úřadu;	5. Pohledávky a závazky 5.1 Charakteristika a členění pohledávek a závazků 5.2 Pohledávky a závazky z obchodního styku 5.3 Pohledávky a závazky vůči zaměstnancům 5.4 Pohledávky a závazky vůči finančnímu úřadu, institucím sociálního zabezpečení
– uvede členění nákladů a výnosů podnikatele – účetní a daňový pohled – účtuje o N a V ve finančním účetnictví – provede uzávěrku N a V účtů	6. Náklady a výnosy 6.1 Charakteristika nákladů a výnosů 6.2 Pravidla účtování nákladů a výnosů 6.3 Analytická evidence nákladů a výnosů
– popíše jednotlivé činnosti související s provedením inventarizace – provede dokladovou inventarizaci bankovních účtů, pohledávek a závazků – vyčíslí inventarizační rozdíly a zaúčtuje je – uzavře rozvahové a výsledkové účty – transformuje hospodářský výsledek na základ daně z příjmů a vypočítá daň z příjmů – vypočítá výsledek hospodaření, sestaví a uzavře účet zisků a ztrát – sestaví přehled majetku a závazků v daňové evidenci – schematicky sestaví rozvahu – otevře rozvahové účty na začátku účetního období	7. Uzavření daňové evidence a účetnictví 7.1 Inventarizace majetku a závazků 7.2 Uzávěrkové operace v daňové evidenci a účetnictví 7.3 Přehled majetku a závazků 7.4 Účetní závěrka 7.5 Otevření účtů na začátku účetního období
– charakterizuje složky vlastního kapitálu – účtuje o vlastním kapitálu individuálního podnikatele	8. Kapitálové účty 8.1 Vlastní kapitál individuálního podnikatele 8.2 Základní kapitál 8.3 Výsledek hospodaření, rozdělení zisku, úhrada ztráty

– účtuje o základním kapitálu v obchodních společnostech – účtuje o rezervách – účtuje další dlouhodobé závazky – uvede možnosti rozdělení zisku a úhrady ztráty v obchodních společnostech a družstvu – účtuje o rozdělení zisku, úhradě ztráty	
– charakterizuje jednotlivé přímé a nepřímé daně – vymezí základní pojmy pro uvedené daně – předmět daně, poplatník a plátcé daně, zdaňovací období, základ daně, sazba daně – vypočítá daň z příjmů fyzických osob (právnických osob) a vyhotoví daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob (právnických osob) – stanoví zálohy na daň z příjmů a termíny jejich splatnosti – orientuje se ve vztazích mezi plátcí a neplátcí DPH – vymezí náležitosti daňových dokladů – vypočítá DPH na vstupu, na výstupu včetně zahrnutí samovyměření daně a výslednou daňovou povinnost (nadměrný odpočet) – stanoví zálohy na daň silniční a termíny jejich splatnosti a vypočítá daň silniční	9. Daňová soustava 9.1 Druhy daní 9.2 Daň z příjmů 9.3 Daň z přidané hodnoty 9.4 Daň silniční 9.5 Správa daní – daňové přiznání
– uvede povinnosti podnikatele – osoby výdělečně činné ve vztahu k institucím zdravotního a sociálního pojištění – vyplní základní tiskopisy – oznámení pojištěnce a přihlášku k důchodovému pojištění – vymezí základní pojmy – hlavní a vedlejší činnost, vyměřovací základ, sazby zdravotního a sociálního pojištění – stanoví výši měsíčních záloh na zdravotní a sociální pojištění osob výdělečně činných – vyhotoví přehled příjmů a výdajů pro výpočet roční výše zdravotního a sociálního pojištění osob	10. Zdravotní a sociální pojištění individuálního podnikatele 10.1 Zdravotní pojištění osob výdělečně činných 10.2 Sociální pojištění osob výdělečně činných 10.3 Přehled příjmů a výdajů pro účely zdravotního a sociálního pojištění

Učební osnova a rozpis učiva – MARKETING A MANAGEMENT

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecné cíle vyučovacího předmětu:

- poskytnout žákům základní odborné znalosti z oblasti marketingu a managementu, které jsou i rozšířením předmětu ekonomiky
- zvládnout základ způsobu myšlení, které vyžaduje tržní hospodářství a situace na trhu práce a které je nezbytné pro odpovědné rozhodování každého občana
- vést žáky k aktivnímu přístupu k životu, zdůrazňovat důležitost využití získaných znalostí
- probouzet touhu po celoživotním vzdělávání
- vést žáky k odpovědnosti za vlastní život a pracovní kariéru
- zvýšit žákům možnost jejich pracovního uplatnění

Charakteristika učiva:

- zajistit, aby žáci ovládali základní pojmy z oblasti marketingu a managementu
- zvýšit především organizační a komunikační schopnosti žáků
- vést žáky k vytváření vlastních prezentací a schopnosti sebe prezentace
- vést žáky k budování osobní značky
- prohlubovat schopnosti aktivního sebeřízení

Pojetí výuky:

- vysvětlit učivo kombinací výkladu a řízeného rozhovoru, ve výuce se využívá AV technika
- pracovat se sešity, připravenými materiály
- při výkladu i procvičování učiva otázkami zajistit, aby žáci pouze mechanicky látku neopakovali
- průběžně do výuky zařazovat aktuality z oboru
- dbát na systémové znalosti, tj. dodržovat zásadu soustavnosti
- pracovat se všemi žáky, zapojit i méně aktivní
- vést žáky k tomu, aby sledovali odpovědi vyvolaného žáka, popř. je opravovali, aby se sami uměli ohodnotit
- vést žáky k aktivnímu učení použitím různých učebních metod
- kontrolovat a opravovat školní i domácí práci žáků
- dodržovat postup od jednoduššího ke složitějšímu – od procvičování jednotlivých jevů přecházet k souhrnným cvičením
- podle charakteru učiva lze pracovat s dvojicemi či skupinami žáků
- využívat zásady názornosti – např. obrazový materiál, videoukázky, ukázky z podnikatelské praxe, setkávání s podnikateli
- procvičování znalostí formou prezentací

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a průřezových témat:

- Tento odborný předmět přináší novou oblast pro rozšíření znalostí žáků, kteří jsou v této tématice často vystavováni konfrontaci teorie s praxí, zejména po příchodu absolventů do pracovního života
- pomáhá s celkovým zlepšením organizace práce žáků
- pomáhá rozvíjet vlastní sebepoznání žáků

Výsledky vzdělávání a kompetence	Tematické celky
Žák: - používá základní pojmy z oblasti marketingu - vysvětlí význam marketingu pro každodenní praxi - vypracuje jednoduchou SWOT analýzu - vysvětlí pojem strategického plánování a popíše jeho základní funkce - seznámí se s možnostmi portfolio analýzy - vysvětlí, co je marketingová strategie - na příkladu ukáže použití nástrojů marketingu v oboru	1. Úvod do marketingu, marketingové řízení - Význam a obsah marketingu - SWOT analýza, portfolio analýza - Situační analýza - Cíle firmy - Předmět podnikání a volba strategie
- identifikuje mikro a makro prostředí marketingu - popíše a rozdělí faktory ovlivňující chování firmy - vysvětlí vliv a význam firemního mikroprostředí na marketingová rozhodnutí vedení firmy - rozpozná vlivy a význam makroprostředí firmy - popíše hlavní trendy v technologické, politické a kulturní oblasti včetně dopadů na chování firem	2. Prostředí marketingu - Vlivy vnitřní - Vlivy vnější - Mikroprostředí firmy - Makroprostředí firmy
- vysvětlí strukturu MIS - zpracuje jednoduchý průzkum trhu - popíše důležitost kvalitních informací získaných z vnitřních zdrojů firmy - vysvětlí kroky marketingového výzkumu a jeho důležitost pro management firmy - určí rozdíl mezi primárními a sekundárními údaji a seznámí se s jejich hlavními zdroji - vysvětlí rozdíl mezi diferencovaným a cíleným marketingem - popíše pojem segmentace a vysvětlí jejich výhody - vysvětlí pojem tržní zacílení	3. Marketingový informační systém, segmentace trhu - Pojem a struktura MIS - Marketingový výzkum - Průzkum trhu - Význam segmentace - Tržní zacílení - Tržní umístění
- vysvětlí podstatu jednotlivých marketingových koncepcí - odhadne používanou koncepci u daných firem - sestaví návrhy opatření v rámci jednotlivých marketingových koncepcí	4. Marketingové koncepce - Výrobní koncepce - Výrobní koncepce - Prodejní koncepce - Marketingová koncepce - Sociální koncepce
- na příkladu ukáže použití nástrojů marketingu - charakterizuje marketingový mix jako základní nástroj marketingu - sestaví strukturu totálního výrobku - vyjmenuje a popíše fáze životního cyklu výrobku - vysvětlí pojmy šířka a hloubka sortimentu - vysvětlí funkce ceny a metody tvorby cen - navrhne cenu zboží	5. Marketingový mix - Produkt a jeho charakteristika - Spotřební zboží - Kapitálové statky - Výrobní sortiment - Obal - Životní cyklus výrobku - Cena

– vyjmenuje a charakterizuje formy propagace – navrhne vhodnou formu prezentace ke konkrétnímu výrobku, nebo služby – určí vhodný obal pro zboží – navrhne vhodnou distribuční cestu	5.8. Distribuce 5.9. Marketingová komunikace 5.10. Propagace
– na příkladu posoudí hlavní faktory ovlivňující chování kupujícího – vysvětlí proces rozhodování o koupi – popíše jednotlivé typy nákupního chování – seznámí se s chováním firmy jako kupujícího	6. Chování kupujících 6.1. Proces rozhodování 6.2. Typy nákupního chování 6.3. Vlivy působící na chování kupujícího 6.4. Chování domácností 6.5. Chování firem
– popíše základní fáze marketingového plánování – navrhne jednoduché SMART marketingové cíle – vytvoří marketingový plán pro svou fiktivní společnost	7. Marketingové plánování 7.1. Tvorba marketingového plánu 7.2. Role marketéra ve firmě 7.3. Marketingový plán pro firmu
– vysvětlí tři úrovně managementu – vysvětlí základní zásady řízení – vyjmenuje a popíše vývoj managementu z historického hlediska – identifikuje vhodné vlastnosti a dovednosti správného manažera – orientuje se ve významných osobnostech managementu – vysvětlí vztahy z jiných oborů, které jsou důležité pro výkon managementu	8. Základní pojmy, funkce a členění managementu 8.1. Vývoj managementu 8.2. Základní představy o řízení 8.3. Definice managementu a jeho obsahový význam 8.4. Systémový přístup k managementu 8.5. Osobnost manažera 8.6. Schopnosti a dovednosti manažerů 8.7. Členění manažerů 8.8. Dělení managementu
– popíše základní manažerské funkce a využije je – rozezná jednotlivé organizační struktury – sestaví organizační strukturu firmy – odliší různé druhy vedení zaměstnanců – zhodnotí využití motivačních nástrojů v oboru – navrhne řešení krizových situací – seznámí se s jednotlivými druhy přístupů k managementu	9. Funkce managementu 9.1. Plánování 9.2. Rozhodování 9.3. Organizování 9.4. Vedení 9.5. Řízení lidského kapitálu 9.6. Motivace 9.7. Komunikace 9.8. Kontrola
– definuje a popíše pojem komunikace – vysvětlí typy komunikačních kanálů a jejich souvislosti s organizační strukturou – vysvětlí význam osobnosti při komunikaci – charakterizuje aspekty bránící efektivní komunikaci – charakterizuje jednotlivé komunikační dovednosti – popíše jednotlivé metody zlepšování komunikace podniku	10. Komunikace 10.1. Definice komunikace v organizacích 10.2. Proces komunikace 10.3. Osobnost v komunikačním procesu 10.4. Komunikační styl 10.5. Komunikační dovednosti 10.6. Zlepšování komunikace v organizacích

– zorganizuje si den v ohledu ke svým prioritám – určí si osobní i pracovní priority – řeší prokrastinaci – efektivně pracuje s diářem – zvolí vhodný nástroj ke svému plánování – nastaví dílčí cíle v souladu s hlavními cíli	11. Time management 11.1. Pracovní mix 11.2. Plánování a organizování práce 11.3. Vytváření systémů 11.4. Využívání diáře 11.5. Techniky využitelné pro organizaci času 11.6. Osobní produktivita 11.7. Pracovní prostředí 11.8. Prokrastinace
– vysvětlí důležitost pozitivního přístupu – pochopí rozdíl mezi reaktivitou a proaktivitou – pochopí důležitost stanovování pracovních i osobních cílů – určuje si priority – používá koučovací metody řízení – rozliší různé typy stresu – pochopí, jak v základu funguje mozek a jak toho lze využít	12. Sebeřízení 12.1. Pozitivní životní a pracovní orientace 12.2. Proaktivní přístup v praxi, okruh zájmu, okruh vlivu 12.3. Cíle a jejich význam pro sebeřízení 12.4. Rozhodování o prioritách, přístupy 12.5. Mentoring, koučink 12.6. Koučování projektů 12.7. Práce se stresem 12.8. Funkce a fungování mozku

Učební osnova a rozpis učiva – PRÁVO

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecné cíle vyučovacího předmětu:

- naučit žáky orientovat se v právním řádu České republiky a nejběžnějších právních normách tak, aby byli schopni vyhledávat a zpracovávat potřebné informace
- posilovat právní vědomí žáků a motivovat je k aktivnímu řešení svých právních potřeb
- naučit žáky orientovat se v základních právních vztazích, způsobilosti k právním vztahům a úkonům, podmínkám platnosti a právním důsledkům z těchto vztahů vyplývajícím
- naučit žáky rozlišovat orgány státní a místní samosprávy, mít povědomí o jejich kompetencích a zvládat jednání s těmito orgány
- připravit pro žáky právní základ potřebný pro zvládání podnikatelských aktivit, s ohledem na ochranu osobních údajů a autorských práv
- zajistit přehled o orgánech a institucích působících v oblasti práva, vést žáky, aby si byli vědomi svých práv a hledali u těchto orgánů právní ochranu

Charakteristika učiva:

- rozvíjí přehled o právním řádu ČR
- informuje o právních normách v nejdůležitějších oblastech práva
- dbá o následnou aplikaci teoretických právních poznatků do praktického využití v podnikání i v běžném životě
- zajistí, aby žáci rozuměli právním pojmům, uměli formulovat svůj požadavek nebo názor a měli přehled o tom, jak své právní potřeby řešit
- vede žáky ke správným právním postojům, opatrnosti, uvědomělému rozhodování a odpovědnosti za svá rozhodnutí
- motivuje žáky k dalšímu rozvíjení již získaných znalostí v souvislosti s neustálým vývojem legislativy

Pojetí výuky:

- učivo je probíráno v tematických celcích ve vzájemné logické návaznosti

- základem výuky je výklad s využitím AV techniky, který je doplněn příklady, modelovými situacemi, ukázkami z praxe a následnou diskusí se žáky
- teoretické poznatky žáci procvičují v hodinách řešením případových studií a praktických cvičení

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a průřezových témat:

- seznamuje žáky s orgány a institucemi působícími v oblasti práva, jejich kompetencemi a učí je, jak se domoci svých práv
- pomáhá s orientací v běžných dokumentech právního charakteru
- učí žáky aplikovat právní teorii v praxi
- využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi
- rozšiřuje možnosti pracovního uplatnění a podnikatelským aktivitám

Výsledky vzdělávání a kompetence	Tematické celky
Žák: – vymezí funkce státu a práva a formy státu – vysvětlí vztah práva a morálky, spravedlnosti, moci, umí uvádět pozitivní i negativní příklady – je informován o nejstarších formách aplikace práva – vysvětlí podstatu kontinentálního právního systému, angloamerického právního systému, islámského právního systému	1. Stát a právo, historické počátky státu a práva 1.1. Právo a moc, právo a morálka, právo a spravedlnost 1.2. Stát a právo 1.3. Starověké právo, římské právo 1.4. Středověké právo 1.5. Novodobé právní teorie
– definuje pojem právo, vysvětlí rozdíl mezi právem objektivním a subjektivním – vysvětlí princip členění práva na veřejné a soukromé, uvede příklady – popíše právní řád České republiky, rozliší právní předpisy podle jejich právní síly – uvědomuje si, proč společnost přijímá právní normy, potřebu jejich dodržování a sankce za nedodržení – správně určí platnost, účinnost a působnost právních předpisů – vysvětlí pojmy právní skutečnost, právní úkon, právní vztah – popíše vznik, změnu a zánik právního vztahu a uvede příklady – rozliší právní subjekty, popíše jejich způsobilost k právním vztahům a úkonům – popíše podmínky platnosti projevu vůle, odstoupení od právního jednání, důsledky vad právního jednání	2. Úvod do právního systému České republiky 2.1. Členění práva na soukromé a veřejné 2.2. Systém práva a právní řád 2.3. Právní normy 2.4. Právní vztahy a právní skutečnosti 2.5. Základní struktura právního vztahu 2.6. Základní rozlišení právních subjektů 2.7. Způsobilost právních subjektů 2.8. Právní jednání
– popíše, co obsahuje Ústava ČR a Listina základních práv a svobod – vymezí zákonodárnou moc, popíše Parlament ČR, funkce Poslanecké sněmovny a Senátu, parlamentní volby – popíše postup přijímání zákonů – vymezí výkonnou moc	3. Ústavní právo 3.1. Ústava ČR – rozbor právní normy 3.2. Moc zákonodárná, výkonná a soudní 3.3. Legislativní proces 3.4. Soustava soudů ČR 3.5. Notáři, advokáti 3.6. Veřejný ochránce práv

– vznik vlády, její činnost a odpovědnost – popíše volbu prezidenta a jeho funkce – popíše jmenování soudců a jejich činnost a odpovědnost – vysvětlí agendu notáře a advokáta – popíše roli veřejného ochránce práv – vyjmenuje druhy soudů České republiky, popíše jejich kompetence – popíše funkci Nejvyššího kontrolního úřadu a České národní banky – popíše územní samosprávu a komunální volby	3.7. Nejvyšší kontrolní úřad 3.8. Česká národní banka 3.9. Územní samospráva
– vymezí správně-právní vztahy – odliší veřejnou správu, státní správu a samosprávu – popíše postup správního řízení	4. Správní právo 4.1. Pojem, prameny správního práva 4.2. Veřejná správa 4.3. Státní správa 4.4. Samospráva 4.5. Správní právo trestní, správní delikty 4.6. Správní právo procesní – správní řízení, účastníci 4.7. Správní řízení, odvolání 4.8. Správní soudnictví
– vysvětlí, co je občanské právo hmotné, orientuje se v Občanském zákoníku – vysvětlí způsobilost k právům a způsobilost k právním úkonům – popíše vlastnictví, spoluvlastnictví a držbu, rozliší podílové spoluvlastnictví a společné jmění manželů – má povědomí o možnosti zřízení věcného břemene, zadržovacím a zástavním právu – uvádí příklady omezení vlastnického práva a vyvlastnění – vysvětlí pojmy pozůstalost, zůstavitel, dědic, dědická způsobilost – rozliší a popíše dědické tituly – závěť, dědění ze zákona, dědická smlouva – uvede příklady možnosti vydědění – orientuje se v problematice ochrany spotřebitele, odpovědnosti za vady – rozlišuje odstranitelné a neodstranitelné vady a popíše průběh reklamace – popíše smlouvu, její vznik, změnu a zánik, podmínky platnosti a jištění smluvního vztahu – vysvětlí, které smluvní vztahy jsou upraveny občanským zákoníkem, uvede příklady – popíše smlouvu kupní, přepravní a smlouvu o dílo – vysvětlí, co je občanské právo procesní	5. Občanské právo 5.1. Občanské právo hmotné – Občanský zákoník – rozbor právní normy 5.2. Občansko-právní vztahy, způsobilost účastníků občansko-právních vztahů 5.3. Vlastnictví, spoluvlastnictví, společné jmění manželů, držba, věcná břemena, vyvlastnění 5.4. Dědické právo, závěť a dědická smlouva, vydědění 5.5. Ochrana spotřebitele a odpovědnost za vady 5.6. Smlouvy, vznik, změna, jištění a zánik smluvního vztahu 5.7. Vybrané smluvní typy 5.8. Závazky z právních jednání 5.9. Občanské právo procesní 5.10. Orgány právní ochrany 5.11. Civilní proces – žaloba, soud, rozsudek, doručování, odvolání 5.12. Exekuční a vykonávací řízení 5.13. Insolvenční řízení

– popíše možnosti dosáhnout svých práv v občanskoprávním soudním řízení a možnosti opravných prostředků – je informován, kdo je oprávněn k výkonu exekuce, jak se v takovém případě chovat	
– vysvětlí základní pojmy – autorské dílo, autor, spoluautor – rozliší osobnostní a majetková práva – vysvětlí práva související s rozmnožováním, rozšiřováním, pronájmem, půjčováním a vystavováním autorského díla – vysvětlí potřebu odměny za pronájem či rozmnožení autorského díla – vysvětlí trvání a ochranu autorských práv – popíše práva autora k počítačovému programu – vysvětlí povinnosti ochrany při zpracování osobních údajů – popíše kompetence Úřadu pro ochranu osobních údajů	6. Autorské právo 6.1. Zákon o právu autorském – rozbor právní normy 6.2. Právo výkonného umělce, osobnostní a majetková práva 6.3. Autor, autorské dílo 6.4. Ochrana autorského práva 6.5. Zákon o ochraně osobních údajů – rozbor právní normy 6.6. Práva a povinnosti při zpracování osobních údajů
– vysvětlí, co je trestní právo hmotné, orientuje se v trestním zákoníku – vymezí pojmy přestupek, přečin, trestný čin, zvlášť závažný trestný čin – vysvětlí, co je trestný čin úmyslný a nedbalostní a popíše objektivní a subjektivní stránku – trestného činu – vysvětlí, kdo je trestně odpovědný pachatel, na příkladech uvede zánik trestnosti – vyjmenuje tresty – vysvětlí, co je trestní právo procesní – vyjmenuje orgány činné v trestním řízení – orientuje se v základních právech obviněné osoby – popíše průběh trestního řízení, zná opravné prostředky soudu	7. Trestní právo 7.1. Trestní právo hmotné – Trestní zákoník – rozbor právní normy 7.2. Přestupek, trestní čin, zločin – objektivní a subjektivní stránka trestného činu 7.3. Pachatel trestního činu 7.4. Trestní odpovědnost pachatele, zánik trestnosti 7.5. Tresty 7.6. Tresty právo procesní – Trestní řád 7.7. Orgány činné v trestním řízení 7.8. Základní práva obviněného 7.9. Přípravné řízení, hlavní líčení, výkon trestu
– orientuje se v zákoníku práce – vymezí účastníky pracovněprávního vztahu, popíše jejich způsobilost, vysvětlí znaky – pracovního poměru – popíše vznik pracovního poměru, náležitosti pracovní smlouvy – vysvětlí, co je zkušební doba – vysvětlí pracovní poměr na dobu určitou a dobu neurčitou – popíše dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr	8. Pracovní právo 8.1. Zákoník práce – rozbor právní normy 8.2. Účastníci pracovněprávního vztahu a jejich způsobilost, znaky pracovního poměru 8.3. Vznik pracovního poměru a náležitosti pracovní smlouvy, zkušební doba, pracovní poměr na dobu určitou a neurčitou 8.4. Dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr 8.5. Pracovní doba, dovolená 8.6. Odměna za práci

– zná zákonem stanovenou pracovní dobu, přestávky v práci, vysvětlí možnosti pružné pracovní doby – popíše čerpání dovolené za kalendářní rok, za odpracované dny a dodatkovou dovolenou – zná zákonný postup vyplácení mzdy – orientuje se v zásadách bezpečnosti práce na pracovišti, povinnostech zaměstnance a zaměstnavatele i v odpovědnosti za vzniklou škodu – vyjmenuje způsoby ukončení pracovního poměru – popíše ukončení pracovního poměru dohodou, výpovědí a okamžitým ukončením pracovního poměru – ví, co je odstupné – orientuje se v obsahu kolektivních smluv	8.7. Bezpečnost práce 8.8. Odpovědnost za škodu 8.9. Způsoby ukončení pracovního poměru, odstupné, zápočtový list 8.10. Kolektivní vyjednávání, kolektivní smlouvy
– popíše vznik, práva a povinnosti manželů, zánik manželství – rozliší sporný a nesporný rozvod – popíše, kdo zastupuje nezletilé děti – rozlišuje osvojení a pěstounskou péči – vysvětlí pojmy výživné a vyživovací povinnost a vyjmenuje druhy vyživovacích povinností	9. Rodinné právo 9.1. Manželství, práva a povinnosti manželů, zánik manželství, rozvod 9.2. Práva rodičů a dětí, náhradní péče o dítě 9.3. Vyživovací povinnost
– orientuje se v Živnostenském zákoně – rozliší živnosti, uvede příklady – vysvětlí podmínky pro založení živností – vysvětlí vznik a zánik živnosti – popíše postup při zřízení živnosti, vyjmenuje instituce, se kterými bude jednat	10. Živnostenské právo 10.1. Živnostenský zákon – rozbor právní normy 10.2. Členění živností, podmínky pro založení živností 10.3. Postup při zřízení živnosti
– orientuje se v Zákonu o korporacích – zná postup vzniku a zániku obchodní společnosti a družstva – orientuje se v Obchodním rejstříku – popíše společenskou smlouvu – popíše právní podobu veřejné obchodní společnosti – popíše právní podobu komanditní společnosti – popíše právní podobu společnosti s ručením omezeným – popíše právní podobu akciové společnosti – popíše právní podobu družstva – rozliší možnosti zániku právních forem podnikání včetně likvidace společnosti	11. Korporační právo 11.1. Zákon o korporacích – rozbor právní normy 11.2. Založení a vznik obchodní korporace 11.3. Veřejná obchodní společnost 11.4. Komanditní společnost 11.5. Společnost s ručením omezeným 11.6. Akciová společnost 11.7. Družstvo 11.8. Zánik obchodní korporace

	Vypracoval	Kontroloval	Schválil
Jméno	Ing. Andrea Vlasáková Ing. Vladimíra Zezulková	Mgr. Věra Hampejsová Dr Ing. Bohumil Krajča	Ing. Milan Vorel
Funkce	VPT/ZŘTV	ZŘTV	ředitel SŠAI
Organizační jednotka	útvár/úsek TV	útvár/úsek OV	úsek ředitele
Datum	30.4.2025	28.5.2025 30.5.2025	30. 5. 2025
Podpis	Andrea Vlasáková	Věra Hampejsová	